

TEATERAVISEN

BØRNE

NR. 95
DEC.
1995

FLOTTE PRISER TIL BØRNETEATRET • KUNSTEN AT SPILLE FOR BLEBØRN • TI ANMELDELSER AF NYE FORESTILLINGER • RAPPORT FRA DEN 8. TEATERFESTIVAL I ODENSE • BJØRNETEATRET I KOSTROMA • DEBAT OM VANDREFALKEN • BLAD OM OG LÆS VIDERE

Kulturminister Jytte Hilden gæstede Danmarks Teaterforeninger, hvor formand Jørgen Hvidtfelt (th) overrakte blomster og håndbog. Til venstre ses FAST-formand Mogens Holm, mens formanden for Jazzkredsen, Bjarne Thanning, er krøbet i skjul bag ministeren. Foto: Gitte Høgh

SCENER FRA LANGHANS

Sven Langhans, der bl.a. er medlem af UBOT og af Danmarks Teaterforeningers bestyrelse, fik et kulturministerielt håndtryk af Jytte Hilden, da DT ved en lille reception 2. november præsenterede sin store håndbog, »Teaterscener i Danmark«, der er en grundig kortlægning af samtlige spillesteder i teaterforeningsregi. Langhans, arkitekt og ildsjæl, har besøgt og opmålt samtlige teaterlokaler. Formand Hvidtfelt håber, at håndbogen - der kan købes hos DT - kan være til gavn, når teaterforeningerne søger om penge til forbedringer og når teatrene skal planlægge deres turneer.

HOLM I ARTE

Mogens Holm, der er leder af Taastrup Teater, blev i starten af november valgt til bestyrelsen i ARTE. Posten er blot seneste skud på stammen af poster, der bl.a. tæller formandskab af FAST og medlemskab af Teaterrådets Kontaktudvalg.

DEN SØDE (?) VENTETID

Kulturministeren satser på at få sit teaterlovsforslag igennem inden årsskiftet

Af Carsten Jensen

Kulturministeriet har modtaget en velvoksen bunke såkaldte høringssvar fra organisationer, teatre og enkeltpersoner som reaktion på fremsættelsen af teaterlovsforslaget (se bl.a. BTA nr. 94 og 93).

Kulturministeren besluttede dog at genfremsætte lovforslaget i uændret form og overlod det dermed til Folketingets Kulturudvalg - der også har fået overgivet alle høringssvar - om at afgøre, hvorvidt der skal ændres i lovforslaget.

Folketinget har allerede haft 1. behandling af forslaget. Det blev en ganske kort og udramatisk debat, og i skrivende stund befinder forslaget sig hos Kulturudvalget i den officielle høringsfase, hvor der stadig er foretrædemulighed. Men udvalget satser efter sigende på at skrive betænkning til fremlæggelse allerede 6. december. Herefter

kan 2. behandlingen med den egentlige politiske debat følge en uges tid efter, og tilbage er så 3. behandlingen, der er af mere formel karakter.

Det er altså muligt, at teaterlovsforslaget kan træde i kraft allerede ved årsskiftet. Om det så bliver i uændret form, afhænger altså af Kulturudvalget, der rygtevis tygger på mindst tre knaster. Den ene er, om en del af teatrenes husleje (procentuelt eller med fast kronebeløb) skal kunne indgå i det refusionsberettigede støtteløb. Den anden er, om der som i egnsteatrenes tilfælde også skal indføres minimumsgrænse for refusionsberettiget støtte til de små storbyteatre.

Det er en ændring, der kan og givet vil koste en del af de nuværende egnsteatre i de fire landsdelsscenebyer livet.

En tredje overvejelse skulle gå på, om indførelsen af en ny købsrefusionsmodel - med udelukkende kvalitative skøn - skal gælde straks fra den nye lovs ikrafttræden eller udskydes et år, - for på den måde at give fair play til alle teatre.

45 PROCENT?

Den eventuelle hurtige ikrafttræden af loven skal ses i

lyset af, at det haster med at få nye og bedre - og vel frem for alt faste - rammer for landets mange egnsteatre.

Refusionsprocenten blaffer således stadig i vinden. Kulturministeren fattes millioner for at kunne fastholde refusionen på 48 procent for næste finansår, men har offentligt meldt ud, at hun i hvert fald garanterer en refusionsprocent på 45. Også selvom det stadig betyder et budgetmæssigt hul, der skal fyldes op.

Men her er der næppe gode råd at hente i langt hovedparten af de mange høringssvar, der primært går på fordyrende justeringer af det eksisterende lovforslag.

Således foreslår Teaterrådet, der forventes at skulle føre en slags kvalitativ tilsyn med egnsteatrene, bl.a. at minimumsgrænsen for refusionsberettiget tilskud til egnsteatrene sættes op fra 2,2 til mindst 2,4 millioner kroner og at man accepterer en refusion på huslejudgifter på op til 10 procent af det samlede tilskud.

Rådet når desuden i sit høringssvar frem til, at der er behov for yderligere støtte på minimum 10 millioner for at hjælpe den nye egnsteaterstruktur godt på vej - samt at Teaterrådet bør tilføres en

merbevilling på to mio. kr. til dækning af øgede driftsomkostninger i forbindelse med Teaterrådets centrale placering i lovændringerne.

GIV DANMARK EN KULTURMINISTER

Men måske har Teaterrådet ikke sin varmeste støtte i netop kulturminister Jytte Hilden efter at et af rådets medlemmer, skuespilleren Jesper Christensen, i et langt debatindlæg i Information 4. november under overskriften »Giv Danmark en kulturminister« gav samme Hilden et strøg med grovfilen:

»I hele den periode Jytte Hilden har været kulturminister, har offentligheden for søgt at få hende til at formulere en kulturpolitik. Hver gang har hun svaret ved at hvirvle en gevaldig masse støv op, sende 100 spørgsmål afsted til 1000 personer og ende med at mene, at alt er kultur, bare der er nok af det og det kan tælles. Publikumsaktiverende udenomsaktiviteter, pædagogiske initiativer og amatørisme har fået en stridskvinde. Tillykke med det. Kunstnerne og kunstelskerne har fået en lang næse«.

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K.
Tlf. 33 15 69 00, Telefax 33 13 14 39

REDAKTION:

Carsten Jensen, ansvarshavende

SATS OG MONTAGE:

Odense Litograferne, Odense, tlf. 66 15 85 30

TRYKNING:

Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:

Børneteateravisen udsendes fire gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt - inkl. Børneteaterbrochuren. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:

udkommer i forbindelse med børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aflagere af børneteater.

INDHOLD

	SIDE
Teaterlov ret forude	2-3
Børneteaterfolk pris	4-5
Festival i Horsens	6
ANMELDELSER	6-9
Artiklen om Vandrefalken skabte debat	10-11
Rapport fra 8. teaterfestival i Odense	12
Selvfolgelig kan man spille teater for blebørn	13
Bjørneteateret har været i Rusland	14
Dansk-skotsk teaterprojekt	15
Nye bøger	16
Repertoire-nyt	17
Børneteaterby 96: Hans Christian og Søren på banen	18-19
Små Scener	18-19
Markedsplads: Børneteater i bog-, blad- og videoform	20

DEADLINE

Næste nummer af Børneteateravisen udkommer midten af marts med bl.a. Festivalindstik om Festival 96 i Hvidovre. Deadline er 10. marts.

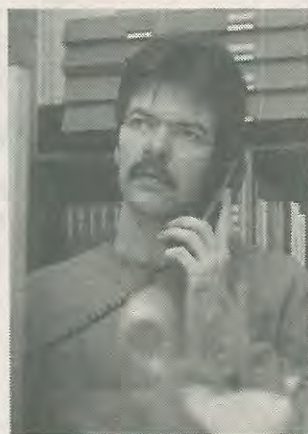
FORSIDE

Corona Danseteater og Det Lille Turneteater i samarbejdsprojektet »Tiger Tango«. Foto: Gorm Valentin. Anmeldelse side 8

REDAKTIONEN ER SLUTTET 21. NOVEMBER

LUNDE LUKKER

Nordic Theatre Review, der med base i Norge sørgede for engelsk-sproget information om teaterlivet i Norden, er gået ind. Den nu tidligere redaktør, Inger-Margrethe Lund, angiver sygdom og mangel på kvalificerede efterfølgere som årsag til lukningen. Tidsskriftet nåede at udkomme med tre numre.

Peter Manscher - til Teater og Dans i Norden fra Teatercentrum, hvor han afløses af Kate Bryrup. Foto: Kurt Johansen

MANSCHER TIL NORDEN

Teater og Dans i Norden kunne både præsentere deres omfangsrige program for 1996 og en ny medarbejder, da organisationen 27. oktober bød på forfriskninger og samvær. Peter Manscher, der gennem otte år har arbejdet på Teatercentrum med bl.a. tilrettelæggelse af festivaler, er ny pr- og informationsmedarbejder hos Teater og Dans i Norden, som samtidig benyttede lejligheden til at sige farvel til Jonna Oulund, der som bekendt er ansat som leder af Odsherred Teatercenter.

MINITEATERFESTIVAL I VORDINGBORG

Den 27. og 28. januar 96 afholdes for fjerde gang en miniteaterfestival med udvalgte danske børneteatergrupper - samt et gæstespil af tyske Figurenteater Homunkulus fra Berlin. Festivalen afvikles på Videnscentret i Vordingborg, og blandt de danske grupper er Rivegildet, Nørregaard & Reiche, Jytte Abildstrøms Teater og Gadesjakkert.

Det endelige program udsendes omkring årsskiftet, og yderligere oplysninger om arrangementet fås hos arrangør Klaus Berg på tlf. 53 78 63 91.

NYT BØRNETEATER ÅBNET I RAMLØSE

Nedda Riise havde besøg af Helsinges borgmester, Claus Lange, da hun 30. september under stor festivitas åbnede Nordsjællands mindst børneteater, Arresø Teater. Det har hjemsted i Riises hjem på Arresøgårds Alle 2 i Ramløse og breder sig blot over 40 kvadratmeter.

Det er Nedda Riises turnerende teatergruppe, Scene 4, der på denne måde også sikrer sig et fast spillested, og Arresø Teater dannede ved samme lejlighed rammen om urpremieren på »Cleopatra Maria von Kroghs hemmelige hule«. I øvrigt med Riise i samtlige hoved- og biroller, her som Cleopatra med Tante Pusser. (Foto: Ole Tage Hartmann)

TROLLE PÅ TYSK

Hanne Trolle kan glæde sig over, at der til februar i Rostock opføres »Die Zauberkugel«, der er en tysk udgave af hendes »Forvandlingskuglen«. Også Peter Seligmann (»Klar til optagelse« i Tübingen) og Michael Ramløse (»Den jord du gik på« i Fürth) opføres i februar i Tyskland - og det forgangne efterår meldte om syv andre danske børneteaterforestillinger, omplannet til tyske scener. I øvrigt alle takket være Volker Quandt og hans Harlekin Theaterverlag, der fungerer som dansk agent i det tyske.

DEN SURE (!) VENTETID

Produktionsstøtten for næste sæson lader vente på sig

Af Carsten Jensen

Børneteatrene må vente ekstraordinært længe i år, før de får at vide, hvordan støttebeløbene fra Teaterrådet og RBOT (den amtskommunale produktionsstøtteordning til turnerende børneteater) bliver fordelt til næste sæson.

Snevejret i den weekend, hvor det meste af Danmark gik amok i en royalistisk bryllupsrus, ramte nemlig andre end de kongelige aktører.

Danmarks Teaterforeningers seminar i Helsingør oplevede således kraftigt mandefald om fredagen, og et til lejligheden fastsat møde i RBOT kunne af samme grund heller ikke samle det beslutningsdygtige flertal på mindst ti. Hertil kom, at en sent proklameret uenighed om den endelige forde-

ling af støttebeløbene ligeledes blokerede for færdiggørelsen af RBOT-listen over støttede teatre for sæson 1996-97.

Det betyder, at også teatrene under Teaterrådets pulje vente lidt endnu. Det er nemlig en fast praksis, at Teaterrådet laver en indstilling til RBOT'en - der i reglen følges - og på baggrund af denne fordeler rådet så sine »egne« midler umiddelbart derefter.

Nu er afgørelsen skubbet til et nyt møde i RBOT'en 14. december, og i dagene derpå gør Teaterrådet sig så færdigt.

HVAD MED FAIR PLAY?

En del teatre inden for begge ordninger fik sidste år garanti for to-årig støtte - helt i tråd med Teaterrådets ønske om at sikre teatrene bedre planlægningsmuligheder - men med den nye teaterlov for egnsteatrene lurende i horisonten ligger det fast, at hverken RBOT eller Teaterrådet i denne omgang vil

uddele to-årige garantibeviser.

Et af de ukendte kort i årets kabale hedder Fair Play. Fra 1. januar 1997 er det driftige teater ikke længere egnsteater i Holbæk kommune, og teatret har selv tilkendegivet, at det så vil være slut med den evindelige kamp for at overbevise de lokale politikere om teatrets eksistensberettigelse.

Der er kort sagt dømt lukning i løbet af et år. Hvis altså ikke Teaterrådet via et driftstilskud sikrer, at teatret kan gøre sæson 96-97 færdig. Det gør rådet dog næppe, med mindre man ønsker at lade teatret overleve også på længere sigt, dvs. ved at lade Fair Play indgå i en af de to eksisterende produktionsstøtteordninger.

Men den endelige liste over næste sæsons støttede børne- og ungdomsteatre vil som følge af snevejret og uenigheden først kunne bringes i næste nummer af Børneteateravisen.

Den ædle kappestrid om at få støttekroner via RBOT, Teaterråd og egnsteaterlov er gået ind i den afgørende fase... Tegning: Claes Movin

LAURITZEN STIFTER FELIX

Teater Felix hedder et nystartet teater, der er stiftet af Tina Lauritsen og en bestyrelse, bestående af folk fra Århus og Silkeborg. Felix tager afsæt i en kropslig og visuelt baseret teaterform, som det hedder ved præsentationen af teatrets første forestilling, »Mattak«, der spillede ved Århus Teater Festival i midten af november.

Teater Felix v/Tina Lauritsen, Resendalsvej 7 i Silkeborg.

FÆLLES TEATERHUS I ODENSE

Odense kommune er langt fremme med planer om at flytte byens tre egnsteatre sammen i Rosenhaven og naboen, det nu forladte Biocenter, der har fået til huse i det nye banegårdscen-ter.

Tanken er at bygge et teaterhus med tre teatersale til Børneteateret Skægspire, Gadesjakkert og Vintapperteatret, der p.t. holder til tre forskellige steder i byen.

Endnu er der mange knaster at overvinde, herunder overordnede rammer, økonomi, styring m.m., men alle tre egnsteatre er principielt positive over for ideen om et teaterhus og de muligheder, der ligger i samarbejde og fællesskab.

NUSSELEIN INDSTILLET

Bestyrelsen i Dansk ASSITEJ har - med hjælp fra udenforstående kapaciteter - indstillet Paraplyteatrets Ray Nusslein, der selv er medlem af bestyrelsen, til Assitej President's Award - en pris, som skal uddeles ved næste verdens-kongres i Rostov-on-Don i oktober 1996. Samtlige ASSITEJ-centre i verden stiller med en pris-kandidat. (Foto: Kurt Johansen)

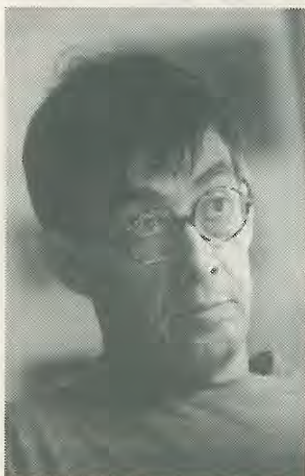

Foto: Flemming Hansen

ODSHERRED TEATERCENTER

Det skrider fremad med ombygningen af det nystartede Odsherred Teatercenter, ligesom kursusaktiviteterne er i fuld gang. Men mens alle venter med længsel på færdiggørelsen af bygningerne, er kontoret kampberedt med telefonnummer, fax og logo m.m. Centret dækker over Odsherred Teaterskole og Odsherred Teater, og alle oplysninger om stedet, kurser m.m., kan fås ved henvendelse til:

Odsherred Teatercenter
Lærkehuset, Egebjergvej 106, 4500 Nykøbing Sj.
Telefon 59 93 03 01
Telefax 59 93 23 11

DEN FASTE GARDE

Mogens Garde, kulturjournalist på BT, går i en artikel 19. september i rette med de medier og teaterkritikere, der ikke tager børneteateret alvorligt. Han glæder sig - som forhåbentlig mange med ham - over, at Børneteateravisen til gengæld bringer mange anmeldelser, og at avisens tre professionelle anmeldere tager deres job alvorligt og ikke stryger nogen med hårene. Mogens Gardes egen udmærkede konklusion er, at »man får langt større udbytte af en velfungerende forestilling for børn end af en midelmådig, fortænkt Hamlet på voksenteatret«.

RIVEGILDET BLIVER EGNSTEATER

Musikteatergruppen Rivegildet, der hidtil har holdt til i det nordlige Århus, etablerer sig fra december som egnsteater på Djursland, hvor de får hjemsted i Knebel ved foden af Mols Bjerge.

Rivegildet har indgået et samarbejde med Grenaa, Ebeltøft og Nørre Djurs kommuner - tre af de fire værtskommuner for Festival 95.

Med Helgenæs som udgangspunkt er det Rivegildets erklærede målsætning at få følgende initiativer på benene de kommende år:

- en dramaskole
- instruktions- og undervisningsforløb med lokale teaterinteresserende samt på skoler m.v.
- egnsspil
- samarbejde med biblioteker, institutioner og skoler omkring kulturelle aktiviteter
- offentlige forestillinger for børn og forældre ude i lokalområderne

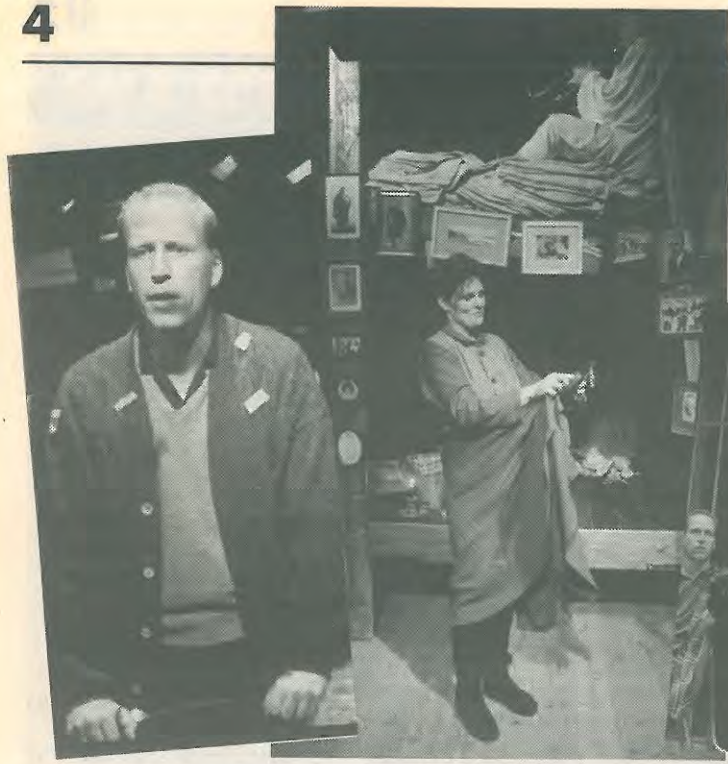
Desuden agter Rivegildet at fortsætte som turnerende teater og lave nye musikteaterforestillinger.

Djursland-kommunernes økonomiske støtte til Rivegildet indskrænker sig i starten til etablerings- og administrationstilskud, men det er tanken, at det økonomiske engagement skal udvides.

Rivegildet og kommunerne må således erkende, at der i hvert fald i starten ikke bliver tale om et egnsteater i refusionsberettiget forstand. Den nye teaterlov forventer jo at operere med et kommunalt tilskudsminimum på sandsynligvis 2,2 millioner kroner. Rivegildet glæder sig imidlertid til at opbygge såvel teatervirksomhed som tillidsforhold til de nye værtskommuner.

NYT EGNSTEATER I VEJLE

Børne- og ungdomsteatret Jacob Gade Teatret får fra næste år til huse i Musikteatret i Vejle, hvor det får status af egnsteater og forpligter sig til en årlig eksperimenterende børneteaterforestilling, en årlig børne- og ungdomsteaterforestilling og et samarbejde med de lokale amatører. Desuden forventes Jacob Gade Teatret med opsøgende arbejde på Vejles skoler og institutioner at gøre børnene mere interesseret i teater.

»Himmelsengen«,
»Mirad« og
»Min modige mor«
- tre forestillinger, der
udløste DTs børneteaterpris til Gruppe 38.
Fotos: Jonna Keldsen

ÅRETS BØRNETEATER

Danmarks Teaterforeningernes seminar uddelte prisen som »årets børneteater« til Egnsteatret Gruppe 38 fra Århus

Landsforeningen Danmarks Teaterforeninger (DT) afholdt i år sit seminar 17.-19. november under temaet: »Teaterforeningernes placering på det kulturelle landkort«. Stedet var Helsingør - og denne kønne plet på det geografiske landkort var ganske svær at nå frem til for mange - takket være en kraftig snestorm, der ramte store dele af landet.

Det var derfor en noget decimeret skare, der fredag aften kunne opleve forsamlingshusbestyre Niels Højlands velkendte selvcentrerede amokrend som debatbestyrer.

Siden fulgte weekenden over et ordrigt seminar, der satte fremtiden for kulturen og teaterforeningerne til debat. Ikke mindst set i lyset af, at teaterforeningernes antal bliver stadigt færre (p.t. omkring 75 aktive) og arbejdsbetingelserne stadigt sværere.

Den mere muntre del af teaterseminaret fandt sted lørdag aften, hvor årets priser blev uddelt.

Som vanligt lod formand Jørgen Hvidtfelt sin tale forme sig som en gradvis afdækning af modtagerens kunstneriske fysiognomi, inden det blev afsløret, at årets børneteaterpris gik til Egnsteatret Gruppe 38.

I talen hed det bl.a. »... årets prisvinder har deres helt specielle tone. Jeg husker, hvordan jeg på børneteaterfestivalen i 1990 oplevede en af deres forestillinger og forlod den dybt grebet og fuld af dyb forundring over dens

mod og evne til at tematisere ganske stilfærdige dagligdags hændelser med et vidtrækkende perspektiv«.

Hvidtfelt omtalte her forestillingen »Fyrtårnet«, men prisen gik selvfølgelig for denne sæsons bedrifter: »Himmelsengen«, »Mirad« og »Min modige mor«, mens der også blev skelet til Gruppe 38's engagement i »Den jord du gik på«.

Gruppe 38, repræsenteret af spiller og kunstnerisk leder Bodil Alling og administrator Hans Jørgen Sahl, var naturligvis behørig beæret - og kunne drage til Århus med en smuk keramikkrug, lavet af kunsthåndværkeren Vibeke Fischer.

»Voksenprisen« for årets turneteaterforestilling gik i øvrigt til Det Danske Teater for »Medea« med Kirsten Olesen i hovedrollen.

en fornem pris til et forholdsvis nyt teater, og BØFA anser ham da også for at være en værdig repræsentant for den nye generation inden for dansk børneteater.

bibliotekarernes Faggruppe, der i begrundelsen bl.a. fremhæver Peter Holsts formidable genoplivning af den mundtlige fortællekunst, sådan som den kommer til udtryk i bl.a. »Odysseus« og Sindbad Søfareren«.

Måske er det bopælen i det historiske Lejre, der har skærpet Peter Holsts appetit på »klassikerne«, men under alle omstændigheder er det

BØFA PRISER HOLST

Det er nu dejligt at få ros for sit arbejde - ikke mindst fra de, der køber det. Og når der så ovenikøbet følger hæder og penge med, ja så kan Peter Holst fra Det Lille Turneteater vel kun være en glad mand.

Han er nemlig modtager af BØFA's kulturpris 1995, der er på 20.000 kroner og uddeles til kvalitativ, original dansk kulturproduktion, rettet mod børn og unge. Bag BØFA gemmer sig Børne-

gode rejsepenge i form af Edith Allers Mindelegat på 30.000 kroner.

Det er 2. gang legatet uddeles

MINDELEGAT TIL BATIDA

Teatergruppen Batida er netop draget på en månedlang tur til Indien. Og belejligt nok fik de i starten af november

- med fire portioner til henholdsvis opera, film, dans og altså teater.

RØNNE FRA ODDER

Teatrets Hans Rønne modtager Danmarks største teaterlegat

Af Carsten Jensen

Sjældent har en prisoverrækkelse virket så fortjent, som da Hans Rønne onsdag den 15. november modtog Danmarks største teaterlegat på 100.000 kroner i Dansk Skuespillerforbunds hus på Frederiksberg.

Det var en stor dag for dansk børneteater og selvfølgelig for skuespilleren, instruktøren og dramatiker Hans Rønne.

Han skaber meget lidt blæst omkring sig, når han ikke er på scenen, og det var måske derfor skuespillerforbundets formand, Peter Bork, følte sig kaldet til i sin tale at erklære, at der er »ingen nødvendig sammenhæng mellem kvalitet og opmærksomhed«.

Hans Rønne hører til de beskedne eksisterer, og der fornemmes en tydelig skillelinje i lokalet, hvor pris-

modtagelsen fandt sted. Nemlig mellem de relativt få tilstedeværende, der havde set børneteater og hørt om denne Hans Rønne - og så alle de andre, der gerne ville tro på, at børneteater også er rigtig kunst og nu følte sig ekstra kaldet til at tage fænomenet i nærmere øjensyn...

Så en masse venlige mennesker, herunder legatformanden, startede naturligt nok med dagens hovedperson og spurgte til hans arbejde. De kendte desværre ikke selv Hans Rønne og hans teater, men havde nu fået forståelsen af, at han ligesom det danske børneteater - som de heller ikke kendte noget til - var berømt over hele verden.

En mumlende Hans Rønne mente nu nok, at det langt fra var tilfældet og følte vist ingen trang til at give oplysninger om sit virke og sin kunst, så uvidenhedens sympatiske skyer kunne lette over arrangementet...

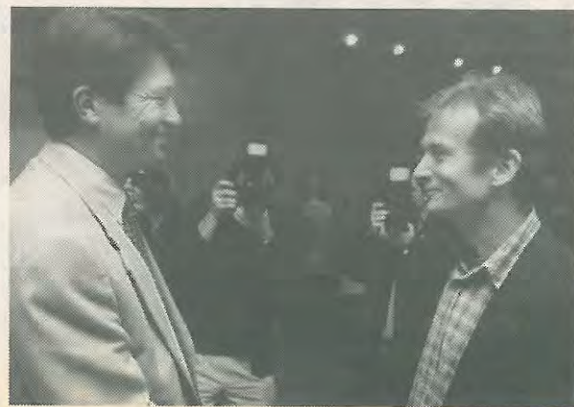
BLOT TEATRET

Hans Rønne havde det lige så dårligt i opmærksomhedens centrum som hans figurer har det med at træffe de eksistentielle beslutninger, og utilpasheden ved al virakken ledsagede ham helt op på talerstolen i form af en tør mund og undseelig beklemt-hed.

Alligevel blev den obligatoriske tak kramet frem, hvorefter de forsamlede så også fik historien om navnet på hans teater - *Teatret* - der jo kunne signalere en vis portion overmod. Men nej: Hans Rønne og Gitte Baastrup - hustru og medarbejder - kunne ikke finde på et passende navn, men på et tidspunkt sad Hans og lyttede til sin yndlingsmusikgruppe, der åbenbart havde været i samme dilemma. I hvert fald gav The Band ham ideen: Hvorfor ikke bare kalde det »Teatret«.

Det havde ifølge Hans Rønne også den behagelige sideeffekt, at de blev modta-

DANMARKS STØRSTE TEATERLEGAT

Der var håndtryk, check og pæne ord fra Skuespillerforbundets formand, Peter Bork. Foto: Jens Hemmel

Karen Marie Thorsen har lagt navn til legatet, der bestyres af hendes bos eksekutor og to repræsentanter for Dansk Skuespillerforbund og uddeles hver år på hendes fødselsdag, 15. november. At legatet uddeles af skuespillerne selv gør det til en ekstraordinær, enestående kollegial hæder og anerkendelse.

Karen Marie Thorsen blev født i 1897, som datter af en politibetjent. Usædvanligt for tiden blev hun student og derefter ansat i Sygekassen i Amaliegade, som hun blev pensioneret fra 50 år senere.

Hun forblev ugift hele sit liv, og aftenen før sin død som 95-årig lod hun oprette et testamente, hvorefter der af hendes formue hvert år skulle uddeles et legat til en skuespiller.

Sidste år modtog Jesper Christensen som den første legatet på 100.000 kroner. I år var der foruden de 100.000 kroner til Hans Rønne også en pris på 50.000 kroner til sceneinstruktør Søren Iversen, medstifter af Turnus og nu leder af Husets Teater på Halmtorvet.

UDDRAG AF BETH JUNCKERS

En festtale bør forme sig som en champagnegalop, en champagneprops flugt: en ganske kort tid med asen og masen, så kommer knaldet, bruset, skummet og - jublen.

Sådan en tale burde du have, Hans Rønne. Som en tak til skuespilleren, til instruktøren, til performanceteknikeren, - ja, som en tak til Odder.

Det får du ikke!

Dagen er for stor, anledningen for væsentlig. Den milde danske legatregn falder sjældent i Odder og endnu sjældnere blandt kunstnere inden for dansk børne- og

ungdomsteater. Det er sket i dag. Der er noget at fejre!

Men - hvordan forbinde oratoriske champagneøvelser med en kunstner, der, da han endelig åbnede munden, gjorde hakken, stammen, mumlen, ja undertiden helt utilbørlig amorf råben til et scenisk sprog, til en organisk del af skikkelser, af menneskeskæbner?

Nej, Vel?

Fra første færd har der været en indre linje i din kunst, en forbindelsessti i dine historier, en helt speciel dynamik i dine skikkelser, som har

gjort den intime sammenhæng mellem krop, mimik, gestik og sprog, som er dit skuespilmæssige kendetegn, nødvendig. At du behersker denne sammenhæng, behøver jeg ikke at nævne. For dig er hele kroppen et sprog og hvor sproget træder ind, får det den karakteristiske dobbeltbetydning som alle dine forestillingstitler bærer. *SPRINGTIME* er jo ikke blot forår, det er også helt bogstaveligt tiden, hvor terningerne er kastet og springet må til.

Lad mig tage en lille omvej, der kan kaste skær

Hans Rønne i fokus under teaterkritiker Beth Junckers (th) lovprisningstale. Helt til venstre står hustruen, scenografen og teatermedejeren Gitte Baastrup. Foto: Jens Hemmel

get med åbne arme rundt om i byerne: For når folk spurgte, hvor de kom fra, sagde de bare: »Vi kommer fra Teatret« - og så var der god plejning, rabatter osv.

Det var selvfølgelig snyd, og det var lidt den samme fornemmelse, Hans Rønne følte denne dag med prisen i hånd: Han var jo aldrig nået frem til sin succes alene - så prisen blev rask væk uddelegeret i en tak for opbakning, hjælp og moralsk støtte.

FLERE HAVREGRYNSKUGLER

Og hvad skal Hans Rønne så bruge de mange rare penge til? Tja, for nogen tid siden var han til et arrangement på en skole i hjembyen Odder, hvor han købte havregrynskugler hos nogle piger. Adspurgte om, hvad pengene skulle gå til, svarede pigerne: De skal bruges til at redde

regnskoven - og hvis der bliver nogen tilovers, skal vi have en skateboardbane...

Så Hans Rønne vil nok bruge nogle af sine penge til lidt flere havregrynskugler...

Hvis han da ellers stadig har dem. For helt i tråd med eftermiddagens sindsoprivende begivenheder kunne Hans Rønne pludselig ikke finde sin 100.000 kroners check på vej ud af Teaterhuset!

Forfjamskelsen og de mange hænder i ditto lommer og gemmer var lige til en scene i hans næste stykke, inden den lille sammenfoldede lap med det store tal blev lokaliseret - i tegnebogen såmænd.

Og således veludrustet kunne den velfortjente modtager af Danmarks største teaterlegat vende næsen hjemad mod Jylland. Stadig benøvet over den store ære, som han nær havde sagt nej tak til forlods - i frygt for, at forventnings-

presset ville hvile for tungt på ham fremover.

GYMNASTEN

Hans Rønne har gennemløbet en ganske traditionel vej for en dansk børneteaterarbejder: Læreruddannelse, militærmægter på et teater, hvor han blev hængende som spiller for siden at etablere sit eget teater - der i indeværende sæson modtager 650.000 kroner i driftsstøtte fra Teaterrådet.

Hans Rønne blev læreruddannet fra Skive seminarium i 1978 - med formning og dansk som linjefag. Hvorefter vi har punkteret den ihærdige myte om linjefaget i gymnastik.

Men dygtig til gymnastik, det var og er han. Evnerne blev dog sat i system i drengeårene, hvor han blev energisk opdraget af sin (lærer)far - der dog ikke ville

lade den dygtige Hans føre sig frem ved gymnastikstævnerne på de andres bekostning. Her har vi dog forklaringen på virtuositeten i bl.a. forestillingen »Springtime«.

Efter et års tid som cykelvikar var det tid til militærnægtertjeneste. I Århus så han Jan Torp og Thorkild Lindebjerg i »Gøglerne kommer« og blev i 1979 indrullet i Kaskadeteatret. Hvor han i øvrigt siden mødte Gitte Baastrup, der søgte ind som langtidsledig - og som ballast havde en designeruddannelse og medlemskab i en af Århus' tre kvindelige rockbands.

Hans Rønnes gymnastiske evner var lige vand på Kaskadeteatrets mølle, hvor fysiske forestillinger havde høj prioritet. Og i Kaskadeteaterregi blev forestillingen »Hans Hansen« til, instrueret af Jan Torp - der med en fin gestus

gav Hans Rønne forestillingen med frit og kvit, da Rønne forlod Kaskaderne for at lave sit eget teater i 1984.

DEN VÆGELSINDEDE

Udover »Hans Hansen« har Hans Rønne selv produceret »Vejrhanen«, »Springtime«, »Adam i Væksthuset«, »Nat-

toget« og »Den komiske tragedie«. Alle forestillinger af høj klasse og betagende intensitet. Omend det givet chokerede mange, da mimikeren med de få og mumlende replikker pludselig - i »Den komiske tragedie« - gav sig til at kværne næsten uafbrudt i halvanden time.

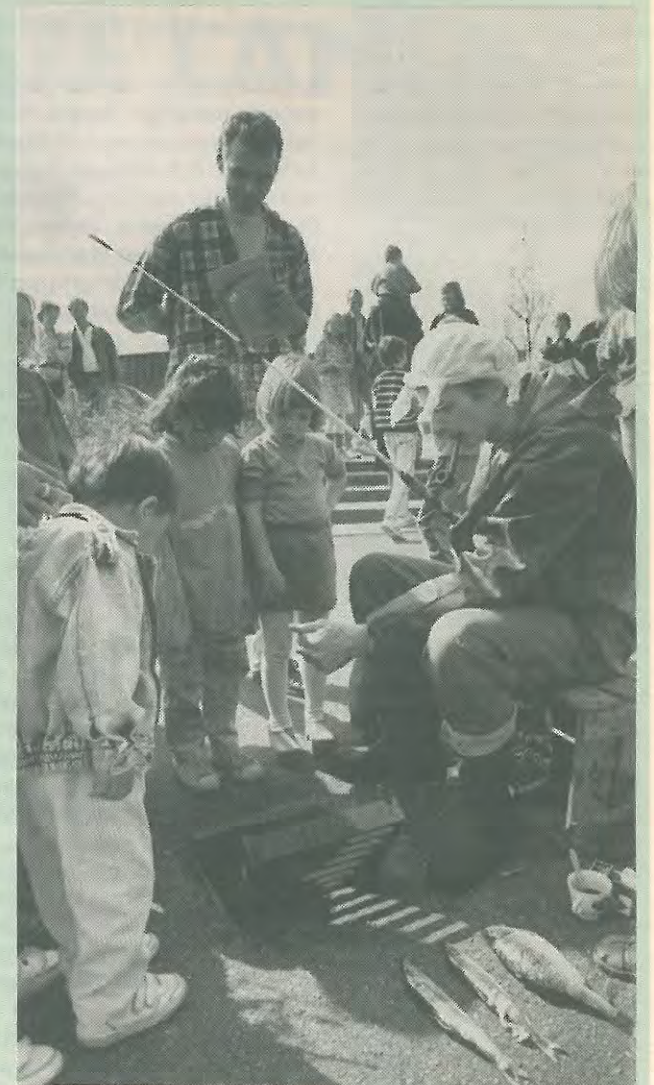
De mange ord var dog skrevet af to franskmænd, inden Hans Rønne besjælede dem. Hans egne ideer og efterfølgende forestillinger er blevet til efter hårdt arbejde, mange timer på gulvet og stor hjælp fra venner og fagfolk.

Men er realiseringen end resultatet af flere personers virke, er der ingen tvivl om, at karaktererne stammer fra Hans Rønnes egen hjernebark.

Han er ikke bleg for at erkende, at han er en grubler, der snarere ser problemet end løsningen forude; at han har let ved at identificere sig med de fleste af sine personer på scenen, der alle hidrører i kategorien: Den lille mand med det store vægelsind.

En tro følgesvend til vægelsindet er tvivlen, og trosfornægtelsen med de religiøse overtoner stammer måske fra Hans Rønnes kendskab til bedstemorens Indremission, som han tidligt frasagde sig.

De eksistentialistiske dybder i Hans Rønnes forestillinger gør ofte, at folk ikke ved om de skal le eller græde - og oftest vælger man det første, for så at lade de depressive undertoner forankres i bevidstheden.

Hans Rønne fisker i rørte vande i Vig 1989. Foto: Kurt Johansen

FESTTALE TIL HANS RØNNE

over den indre linje, der fra starten har samlet alt hvad du har beskæftiget dig med.

Der findes to folk i Danmark. Et yngre og et ældre. De er organisk forbundet som æg er det med høns. Og dog er forholdet mellem dem undertiden ligeså barokt farceagtigt, som den velkendte filosofiske fjerkrædiskussion og høns og æg.

Det yngre folk ligger som en underbevidsthed, - når det er rent galt som en ubevidsthed - i det ældre. Når lysten overmander pligten, når vreden bliver rød i kammen, når smerten, man ikke bør vise

frem, pibler, så er det det yngre folk, der rører på sig.

Det ældre folk står på en og samme tid som et forbillede og skræmmebillede for det yngre: Kan man blive så stor, så smuk, så dygtig, så vidende, men også - kan man blive så hul, så kejtet, så afstumpet, så ignorant, så visionsløs?

Få kender de to folk som du gør det og de færreste samler dem som dig. I din kunst er de bestandig tilstede samtidig. De er forbundne kar, sider af samme skikkelse, af samme historie, samme lykke, samme tragik.

Beständig sprækker dine voksne skikkelser og åbner lunt, ømt, barskt for det barn, der småsåret, sprogligt og kropsligt uforløst, blev ladet tilbage. Netop denne samtidighed gør de ydre spring i din løbebane til overflade. Denne uadskillelige enhed mellem barn og voksen, mellem opvækst og voksenalder er den indre linje, genialiteten, i den omfattende kunnen, som er din kunst. Den gennemtrænger alt - figurer, sprog, historier, rekvisitter. Den sammenhæng står for mig som hemmeligheden bag manden

fra Odder.

Og så havde jeg slet ikke behovet gå denne omvej. Det hele står jo at læse i navnet. HANS for det jævne folkelige udgangspunkt. RØNNE følger med sin særlige betydning - et råddent, sumpet sted - bund under og dimensioner i det alment folkelige. Og ODDER lader det trænge frem som en od, en spids, samtidig med, at den hverdagslige omgang med netop denne betegnelse følger karakteren af enfoldigt idioti ind i helheden. Voila, Hans Rønne, Teatret, Odder.

EN GOD HISTORIE

Festivalen i Horsens holder niveauet

Årets børne- og ungdomsteaterfestival i Horsens 15.-17. september er for længst historie. Og en af de gode. Over 16.000 billetter blev der uddelt til de næsten halvandet hundrede forestillinger, arrangementet fungerede som vanligt overmåde fint - og antallet af købere, politikere og pressefolk er efter arrangørernes vurdering stigende.

En repræsentant for sidste gruppe var Anne Flindt Christensen fra dagbladet Information, der med erfaringer fra 70'ernes børneteater fik sig en glædelig overraskelse over, hvor professionelle og kvalitetsbevidste 90'ernes børneteatre fører sig frem: »Bevidstheden om det danske børneteaters særkende (er) blevet tydelig; der kæmpes hårdt for at bevare den opnåede internationale status«.

Det er en oplevelse, næsten alle nytilkomne får ved mødet med dansk børneteater. Hun og vi andre så derfor meget godt teater, en del ligegyldigt og noget ganske dårligt.

Og da det i bund og grund er en festival, beregnet for købere, må vi hellere lade anmelderne komme til orde.

Af de følgende 10 forestillinger kunne de 8 opleves i Horsens, mens en snes af de øvrige festivalforestillinger er blevet anmeldt tidligere.

BESTIL OVERNATNING

Kaskadeteatret, der er arrangør af den årlige børneteaterfestival i Horsens, meddeler, at næste års festival kommer til at ligge i dagene 20.-21. og 22. september 1996. Endvidere opfordrer man til allerede nu at bestille hotelværelser eller anden form for overnatning. Det kan ske via Turistkontoret på tlf. 75 62 38 22. Flere hoteller kan nemlig allerede nu melde udsolgt til festivalen næste år.

DEBATFORUM I 1996

Festivalen i 1996 udvides, så hele fredagen inddrages. Det er planen fredag at arrangere et såkaldt »Børneteaters debatforum«, hvor købere, politikere og teaterfolk kan beskæftige sig med børneteateret. Det kan bl.a. ske ved sammen at se udvalgte forestillinger.

caj

Birte Niilonen og Mette Rosleff i Kaskadeteatrets version af Troldmanden fra Oz

STRITTENDE HØ OG RUSTENT BLIK

»Du har evner - brug dem!« si'r Kaskadeteatret i flot forenklet og underholdende version af eventyret om »Troldmanden fra Oz«

Kaskadeteatret: »Troldmanden fra Oz«. Manuskript: Torben Nielsen, Jan O. Mogensen og Ann Mari Løberg, frit efter Frank Baum. Instruktion: Jan Torp. Medvirkende: Birthe Niilonen, Torben Nielsen, Mette Rosleff, Ann Mari Løberg og Jesper Dræby. Aldersgruppe: Børnehaveklasse - 5.klasse.

»Rødt lys stop«. »Hvem kommer først!«, »Jeg gider ikke mere!« og »Vi kører efter reglerne!«. Alle vil have deres vilje og samtidig være med i legen. En flok skolebørn i en leg, hvor samhørigheden snart slår over i tvister, splid og uvenskab.

Med et sådant indledende glimt plukket fra virkelighedens verden fører Kaskadeteatret sit publikum ind i eventyret om »Troldmanden fra Oz«, og hermed i stykkets hele idé: at fortælle om venskabs glæde og om besværet med at finde og fastholde det.

En god fe fra eventyrets verden får skolepigen Dorothy med på en rejse ind i et fantasiunivers med gode feer og onde hekse.

I sin søgen efter nye venner møder hun her tre herlige skikkelser. Et udstoppet fugleskræmslet, der lider af en ubehagelig fornemmelse af at være et fæ. En blikmand, der mener, han har hårdt metal, hvor hjertet skulle sidde, og som derfor græder sine led rustne over ikke at kunne give sit hjerte til skovhuggerens datter. Og en løve, som de andre dyr i skoven har vendt ryggen, fordi den ikke har mod til et ordentligt rovdyrbrøl.

Sammen besejrer de fire en ond

heks og når frem til Troldmanden fra Oz, som viser sig at være en ganske almindelig mand. Han fortæller dem, at han ikke kan give dem det, de søger, fordi de allerede gør brug af det, de mener at mangle.

Fugleskræmslet bruger sin store kløgt. Blikmanden viser følelser og har et bankende hjerte. Løven betvinger dybe kløfter og onde hekse med sit mod. Og Dorothy opdager værdien af at have venner. De nye. Men også de gamle, som hun savner og beslutter at tage tilbage til.

GOD FORENKLING

»Troldmanden fra Oz« er en rigtig eventyriscenesættelse med tryllestøv, dybe afgrunde, store farverige paladser, krogede, vederstyggelige hekse, og luftigtklædte, velmenende feer.

En flot tekstbeskræjning, hvor man tydeligvis har forenklet og skåret ind til benet. Et eventyr, der forholder sig til virkeligheden med en række klart optrukne og præcist fremstillede figurer, der fænger blandt børnepublikummet. Her er noget for enhver at identificere sig med, mere sig over, føle med, eller tage afstand fra, alt afhængig af temperament, livssituation og øjeblikksfornemmelser.

Birte Niilonen og Jesper Dræby spiller henholdsvis Fugleskræmslet og Blikmanden dygtigt og engagerende. Mens de andre figurer bliver spillet med lidt mere distance og er sværere at få fat i.

Kaskadeteatrets »Troldmanden fra Oz« bringer ikke et nyt teatersprog på banen. Formen er gammelkendt, nærmest klassisk i sit skær. Men forestillingen er til gengæld blevet til en håndværksmæssig gedigen, dramaturgisk set velbearbejdet, og underholdende forestilling med en sund og sand morale.

En forestilling, der forårsager både begejstring og nærvær, og som giver stof til eftertanke.

KIRSTEN DAHL

ANIMEL DELSE

GLÆDE OG GÅPÅMOD GIR POTE

Comedievognen med glad og jazzet »Mis med de blå øjne«-klassiker

Comedievognen: »Mis med de blå øjne«. Dramatisering: Eva Mannov, Gitte Melgaard og Niels Jørgensen. Instruktør: Niels Jørgensen. Scenograf: Pia Kejlbo. Musik: Django Reinhardt (1947). Medvirkende: Eva Mannov og Gitte Melgaard. Aldersgruppe: 3-7 år.

Kan det lade sig gøre at iscenesætte en så skattet klassiker som Egon Mathiesens bog fra 1940'erne »Mis med de blå øjne«?

Er det muligt at få den særegent inderlige, vågne og oprejste måde frem, hvorpå Mis med de blå øjne klarer sig igennem de trængsler og den udstødelse, den møder, inden den til slut bliver accepteret for det, den gør, og ikke forkastet på grund af et anderledes udseende?

For Comedievognens vedkommende: Mest ja. Men også lidt nej. Ja, fordi den blå-øjede katts kække og ubetvingelige træk slår igennem og breder sig ud til hele forestillingen i form af et vovemod i forhold til at fortælle historien anderledes, uden dog at pille ved den egentlige historie.

Mis med de blå øjne er blevet til et hvidt pudebetræk med knuder i begge ender. Hoppende kartofler gør det ud for mus. Store og små, udstoppede og magre, krøllede og krogede ragsokker med gule øjenskiver er de guløjede katte, og gulvskrubben et pindsvin.

UHØJTIDELIGT TONELEJE

Og hele historien, som Eva Mannov og Gitte Melgaard på skift og samti-

digt fortæller og agerer, svinges så op i et uhøjtideligt og glad toneleje af jazzet musik fra forfatterens egen tid.

I et rum kun møbleret med en klatmalet, rullende og udfoldelig omklædningskabine, en trappetige og en lille taburet fortæller de løs om den lille mis, der sulten drager ud i verden for at finde landet med de mange mus. Historien om katten, der fortrøstningsfuld forsætter sin søgen, selvom udsigterne til fangst synes at blive stadig mere beskedne. For mis synes det allermindeste - selv en lille fedtet bladlus - at være bedre en slet ingenting. En optimisme og ildhu, som tilslut belønnes. En faretruende hund dukker op. De mistroiske og intolerante guløjede katte lader mis klare ærterne. Og på ryggen af hunden bliver mis ført op ad bakke og ned ad bakke til den endelig kommer til landet med de mange mus.

Egon Mathiesens »Mis med de blå øjne« fortæller, at mod og tiltro til andre og sig selv er vigtige betingelser for at komme videre i livet.

To »leveregler« som Comedievognens forestilling i fin stil holder sit barnepublikum fangen med, med dens udfoldelse af (fri)fantasi og velafbalanceret, åbent appellerende gåpåmod.

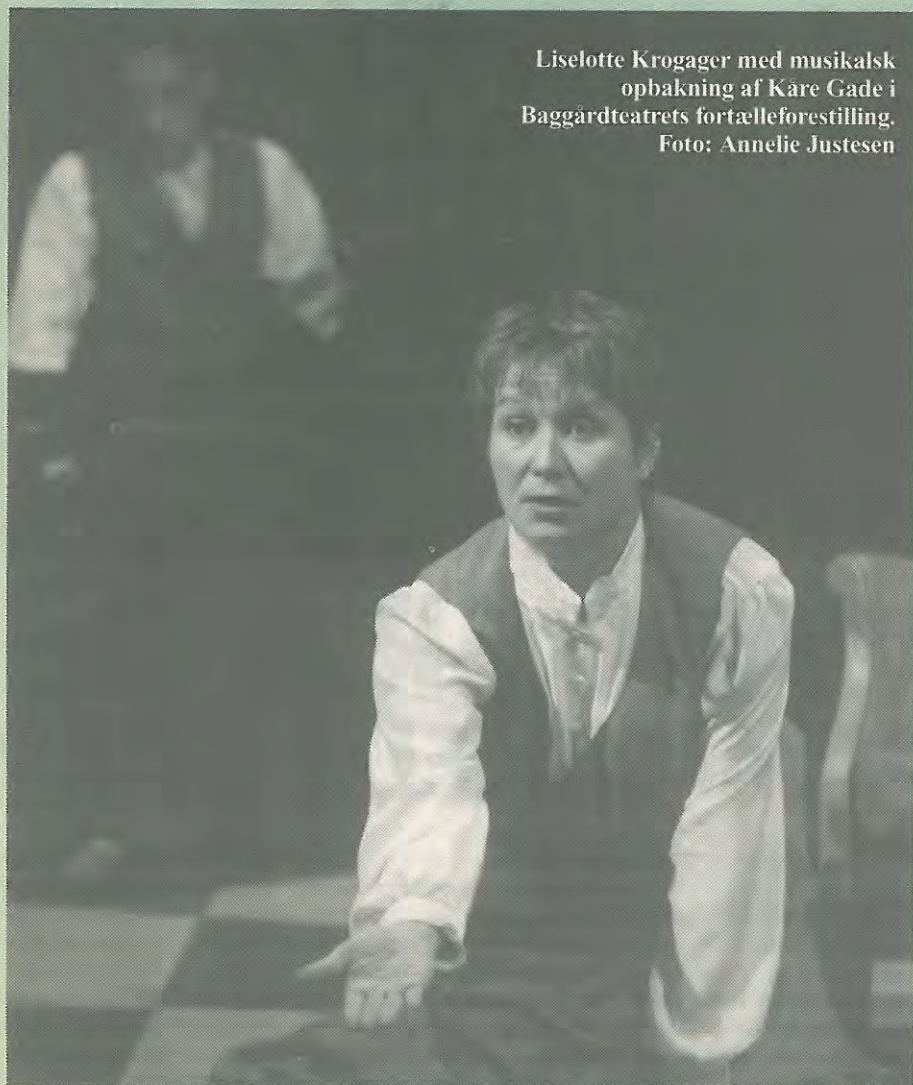
Noget andet er den følelse af udelukkelse og mistillid, som mis med de blå øjne oplever. En alenetilstand, som Egon Mathiesen får så excellent fint frem gennem bogens velordnede og nøjevalgte samling af i-sig-selv-stående og enkle tekst- og penselstrøg.

En helt speciel tæt stemning af alvor og farlighed, som Comedievognen ikke får så tydeligt frem i deres mere lyse og glade opsætning.

KIRSTEN DAHL

To fortællere (Eva Mannov og Gitte Melgaard) om en kat i Comedievognens dramatisering af »Mis med de blå øjne«. Foto: Jan Munkholm

Liselotte Krogager med musikalsk opbakning af Kåre Gade i Baggårdteatrets fortælleforestilling. Foto: Annelie Justesen

STEMNINGSFULD FORTÆLLELYST

»Fuglen i stenen« er en forestilling, der nænsomt og vågent kommunikerer med et publikum, som selv får lov at male forestillingens billeder

BaggårdTeatret: »Fuglen i Stenen«. Forfatter og komponist: Kåre Gade. Instruktør: Bo Larsen. Scenografi og kostumer: Kristian V. Rasmussen. Medvirkende: Liselotte Krogager og Kåre Gade. Aldersgruppe: Børnehaveklasse - 1. klasse.

Det er meget »in« i dag at fremdrage og søge at genoplive en hendøende historiefortælletradition. At gå imod tendensen til at tage stadigt flere virkemidler i brug inden for teatret ved at gå den modsatte vej. Ved at rense ud og forenkle. Typisk ved at lade én spiller fortælle en spændende historie.

BaggårdTeatret følger trop med deres forestilling »Fuglen i stenen«. Her fortæller og agerer Liselotte Krogager en historie for de yngste skoleklasser om hvordan en strittende rødhåret, forældreløs proletarpige, der kalder sig Ib, med en magisk sten med en syngende fugl indeni, hjælper en beskyttet, men gryende livsbegærlig, lille prins, Mingus med at vokse sig stor nok til at møde omverdenen og sig selv.

På et lille sort-hvidt net scenegulv, kun møbleret med en lav lænestol, fortæller Liselotte Krogager løs med en glimrende evne til at nuancere og variere de forskellige personer i historien med såvel stemme, som med mimik og kropssprog. Mens Kåre Gade på keyboard diskret men sikkert fremhæver og kolorerer forløbet og de krusninger historien tager.

billeders historie. En mundtlig fortællende teaterform, hvor man ser det, der sker for sit indre blik. For det ydre sceneri med det kongebålt bagtæppe i baggrunden med de hvide skyillustrerende balloner foroven og de store sten som kant forneden, forandrer sig kun via Liselotte Krogager. Når hun lægger ansigtet i nye folder, eller når hun bevæger sig energisk væk fra stolen og ud på gulvet.

Man ser for sig, hvordan den femårige kongesøn fordriver tiden med at stirre ind i et spejl for at se sit hår vokse. Hvordan den lille dreng klemmer sig ud gennem de tremmer, der holder hans kongelige hjem adskilt fra omverdenens liv. Hvordan han med kongekrone på hovedet forvilder sig ind på byens myldrende markedsplads, hvor han snart bliver omringet af en flok drenge, der både er større og ældre end ham selv. Hvordan knægtene, anført af den drilske »Napoleon«, med mistro og hån jager Mingus på flugt. En fredløs tilstand, som Ib redder ham fra ved at låne ham den syngende sten, der som en amulet beskytter ham mod omverdenens farer og knubs.

En dag taber Mingus stenen. Men han har da haft den så længe, at han har vokset sig myndig nok til at regere både sig selv og det land, han akkurat nu, da hans fader kongen dør, skal overtage styringen af. Med stenens forsvinden er modningsprocessen slut og fuglen er fløjet ud og sidder nu i træet udenfor slotsvinduet som en lille kvindrende drossel, der »synger så dens bryst skælver«. Og Ib, der i virkeligheden hedder Ilsebil, »måske er hun blevet gift med Mingus«, slutter Liselotte Krogager med et glimt i øjet.

Så hvis man går efter et stemningsfyldt og musikalsk lille eventyr med et enkelt indhold, er »Fuglen i stenen« et oplagt bud.

KIRSTEN DAHL

KONTANT UNDERHOLDNING

Nok en populær klassiker blandt børnebøgerne har leveret idé, musik og handling til en teaterforestilling. Resultatet er fermt og forudsigeligt

Søholm Park Teatret: »Cirkelines fødselsdag«. Af Hanne Hastrup. Musik: Hans-Henrik Ley. Iscenesættelse: Lisbet Lipschitz. Scenografi: Kathryn Challis. Medvirkende: Mette Bennike og Bendt Hildebrandt. Aldersgruppe: 3-9 år.

Det måtte jo komme. Før eller siden ville den robuste historie om diminutive Cirkeline, der fejrer fødselsdag med sine musevenner, naturligvis friste til en tur på scenen. Den voldsomt populære børnebog »Cirkelines fødselsdag« har alle de rigtige ingredienser i form af en enkel historie, skruet godt sammen, gode melodier, og så har den været lavet i en tv-version.

Søholm Park Teatret møder disse udfordringer med frejdigt sind og skaber en solid, vel-fungerende farce for børn. Helt i bogens frisk-fyr-ånd og uden behov for de store forklaringer før eller efter. Dramatiseringen har, hvad der skal være, af enkelhed og komik, så publikum ikke tabes ved unødvendige mellemregninger.

Spillet har fuld fart på, men virker ikke forceret eller hæseblæsende, som det folder sig ud i en scenografisk køn og fint kommenterende ramme. Der ved et strejf af noget surreelt sammen med Cirkelines overdimensionerede omgivelser er med til at befordre stemningen. Den tegnes også af en fremstilling med vægten

på det festlige og fornøjelige, hvor de to medvirkende gør deres til at understrege, at det er teater og ikke illustreret historiefortælling. Der er både krop og rimeligt varieret replikbehandling til at karakterisere forestillingens brogede skare af forskelligartede dyr.

MERE SJOVT END NUANCERET

Her er ikke noget med »Nu skal jeg fortælle...«, når Bent Hildebrandt som mus og meget andet og Mette Bennike som Cirkeline med flere, spiller - og nu og da overspiller - de kendte roller. Der er smæk for skillingerne og kontant afregning, når de to går i dialog med publikum, der ufortøvet og medlevende råber tilbage. Det klare resultat af en ferm og funktionel iscenesættelse, der trods det eksotiske miljø vægter det sjove fremfor det nuancerede.

Til gengæld er det ikke i »Cirkelines fødselsdag«, man skal gå på jagt efter det nye og anderledes i dansk børneteater. Det er en absolut forudsigelig børneforestilling, der - uden at prætere andet - hører til i underholdningsafdelingen. Men gør det på en måde, der virker både gennemarbejdet og velovervejet i sine virkemidler.

Det, man kan savne, er, at publikum ud over genkendeligheden og gensynsglæden med Cirkeline og den bortkomne fødselsdagsskage også bliver budt på en par overraskelser. Men her er intet ekstra, ikke noget kunstnerisk finurligt og opfindsomt, der kunne indicere en smule inspiration og fantasiudfoldelse bag opsætningen.

Søholm Park Teatret snyder ikke på vægten med dramatiseringen af »Cirkelines fødselsdag«. Men det vover heller så meget som et enkelt øje.

RANDI K. PEDERSEN

Bent Hildebrandt og Mette Bennike i fuld gang med løjerne i den dramatiserede udgave af »Cirkelines fødselsdag«

INDRE BILLEDER

»Fuglen i stenen« er frem for alt de indre

TRÆGE GULERØDDER

JakoBole Teatret rammer ikke børnenes univers i forsøget på at skabe en børneversion af Becketts »Vi venter på Godot«

JakoBole Teatret: »Gulerødder vokser ikke på træer«. Manuskript og instruktion: Anders Ramberg. Medvirkende: Kim Sørensen og Jakob Strøbech. Aldersgruppe: 3-8 år.

JakoBole Teatrets nye forestilling, »Gulerødder vokser ikke på træer«, er et forsøg på at omskrive Samuel Becketts berømte absurde teatertekst »Vi venter på Godot« til en børneteaterforestilling for de 3-8 årige.

Ganske som hos Beckett er der to ventende vagabonder på scenen. Et umage par af en bestemmende og en underdanig type. Og her i JakoBoles version venter de på, at en ukendt person, som på et uvisst tidspunkt har været på stedet og efterladt alle sine kufferter, skal vende tilbage.

Ventetiden fordriver de med tomsnak om den fraværende mand, og med snak om det at vente på ham. Om hvornår han monstro kommer. Om hvor lang tid, der er gået siden, han var der. Om han har noget med, når han kommer. Fra hvilken retning han mon dukker op. Om han vil tage dem med sig. Om hvad de vil lave, når han har været der. Og om hvad der vil ske, hvis de tager afsted, inden han dukker op.

En spørgen hen i vejret, som hele tiden glider over i nye spørgsmål, eller afløses af små praktiske gøremål, så som måling og indtagning af gulerødsstumper, som de har i hver deres lillebitte trækvvogn, pudsens og bytten sko, måling og brug af sparsom vandbeholdning.

Jakob Strøbech og Kim Sørensen i JakoBole Teatrets forestilling, der havde den Beckett'ske arbejdstitel: »Vi venter på noget«

Eller som noget centralt: En del snak om, hvordan deres gulerødder monstro bliver til uden frø. For som en form for livgivende budskab eller oplivende morale viser forestillingen, at den ukendte mands kufferter bugner af gulerødsfrø. Et frølager, som de tilslut vælger at tage en pose af hver. Og deres skridt henimod noget frugtbart sætter snart efter frugt, da der springer et blad ud på det nøgne træ bag dem.

AMBITIØST PROJEKT

Intentionen er klar nok. Med historien lever ikke på scenen. For mens Samuel Becketts »Vi venter på Godot« tager os med ind i et vedrørende poetisk univers, får »Gulerødder vokser ikke på træer« børnene til at måbe og blive ukoncentrerede, fordi de bliver lukket ind i et univers, de ikke kan forholde sig til.

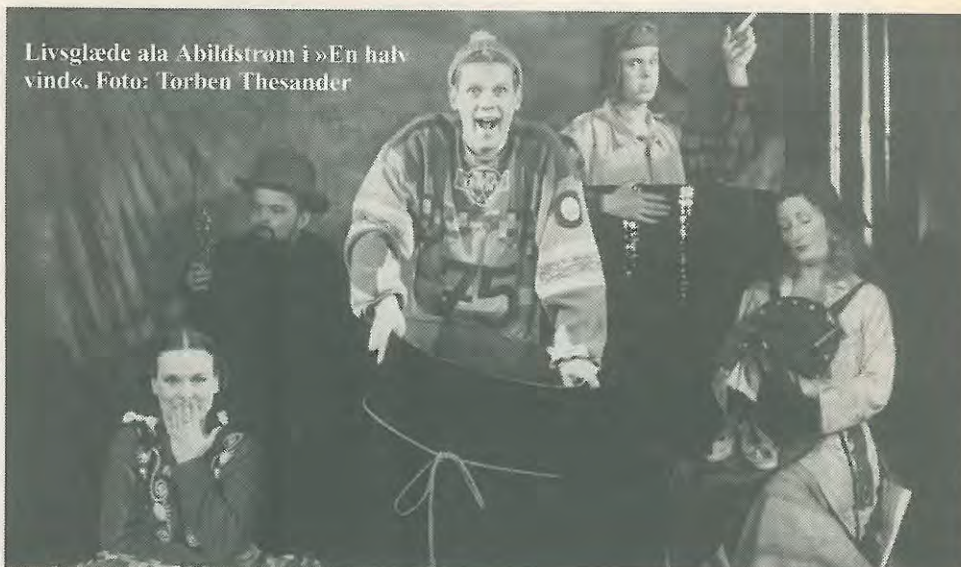
Hvor Becketts tekst bevæger sig fremad med en pibende drilsk lethed, alt imens den lader noget udefinerligt men meningsfyldt vokse ud af det tilsyneladende meningsforladte, slæber JakoBoles tekst sig trægt og forvirringsskabende afsted mod et defineret endemål. Et noget fortænkt og alt for filosofisk og abstrakt mål for børn på 3-8 år.

Ramberg's tekst fungerer ikke, fordi den emmer af bestræbelser på at lave absurde replikker og meningsløse situationer à la Beckett, samtidig med at den ikke har indlejret de stemningsskift, den pausering og rytme - og frem for alt de forventningsbrud, som gør Becketts tekst så forunderlig.

En vanskelig tekst, som hverken Kim Sørensen eller Jakob Strøbech kan puste liv i. Tekstens tyngde og monotomi synes snarere at smitte af på deres spil.

Et alt for ambitiøst projekt. En for både lang og tung forestilling, som tillige mangler det spil med publikum, som også giver Becketts Godot-tekst dens kvalitet og nærvær.

KIRSTEN DAHL

Livsglæde ala Abildstrøm i »En halv vind«. Foto: Torben Thesander

VÆK FRA DE AFMÆRKEDE STIER

Livsglæde og optimisme i mættet, fantasibefordrende sceneri

Jytte Abildstrøms Teater: »En halv vind«. Forfatter: Signe Birkbøll. Instruktør: Steen Haakon Hansen. Scenografi: Dan Voigt Lønholdt. Komponist og musiker: Michael Nielsen. Medvirkende: Pernille Sørensen, Kirsten Breum, Nils Gøtzsche Frederiksen og Henrik Madsen. Aldersgruppe: 6-12 år.

Hvorfor nøjes med at give hinanden helt normale sweatre, der ikke passer, når man kan få et kys af Den Danske Sangskat, som betyder, at man altid har sang på læben; en tur ud i det blå; en lyd, man aldrig glemmer; eller en minderig udflugt?

Hvorfor partout gå i ens sko, hvis et umage par kan forliges og måske endda kommer utroligt fint ud af det med hinanden? Og hvorfor følge de afmærkede stier, når de i al deres almindelighed er larmende kedelige og forudsigelige, sammenlignet med landskabet udenfor?

Jytte Abildstrøm sætter endnu engang optimisme og livsglæde i centrum. Denne gang med forestillingen »En halv vind«.

En modig og danseglad pige i strutsørt, laksko og røde strømper tager sin gode kammerat, en mere betænksom og bange dreng, der har fødselsdag, med ud på en underjordisk rejse.

En udflugt, hvor de støder på en masse livsindstillinger og moralkodekser. Hvor de i deres forvildelse ned under jordoverfladen møder gammelkendte og klassiske figurer, der forholder sig usædvanligt til tilværelsen gennem det,

de har specialiseret sig i. Den Danske Sangskat dukker op som en fager kvinde med en trompet stukket tværs gennem sine knælange gyldne fletninger og gør opmærksom på, at hun vil graves op og ikke længere 'synges udenom'. Og en gæv skomager med en stribe umage skoddingende i sit læderforklæde taler de umage skopars sag. For 'umage betyder at gøre godt'.

I møderne vendes tingene på hovedet. Det almindeligt vedtagne gives et vrid, og forsømte værdier findes frem.

ENGAGERET OG VÅGEN

Eventyret skrider rimende og syngende frem under stadig musikledsagelse i en mættet scenografi af rør i forskellige størrelser, store farverige, bølgede tæpper, sprælske livsglade skeletter, og forskellige kommenterende kravl og kryb, såsom rotter, mus og edderkopper.

Der sker noget hele tiden. I en munter og livsglad stemning får forestillingen fortalt, at det drejer sig om at gå helhjertet ind i livet. At man ikke skal tro på eller selv løbe videre med en halv vind. Men i stedet ville tingene helt og oprigtigt.

Store overdådige, udstyrstunge iscenesættelser kan let gå hen og miste den meningssammenbindende tråd. Intentionen med hele menageriet drukner ofte i imponerende kreationer og anden ydre stofflighed.

Det sker ikke i »En halv vind«. Her er de mange viltre og fantasifulde udfoldelser afstemt fint i forhold til intentionen. En vågen og engagerende forestilling, hvis udadrettede friskhed og store glæde planter sig som et lille uhøjtideligt, glad pift af livsmod.

KIRSTEN DAHL

FORUNDERLIG EKSPRESSIVITET

»Tigertango« er et vellykket samspil på alle tangenter

Co-produktion mellem Det Lille Turnéteater & Corona Danseteater: »Tigertango« (arbejdstitel: Det Store Spring). Tekst: Claus Senderovitz. Koreografi: Jørgen Carlsund. Instruktion: Torben Jetsmark. Medvirkende: Jørgen Carlsund og Peter Holst. Musik: Christian Glahn og Anne Eltard. Aldersgruppe: 7 år og opefter.

En overskuelig enkel, men alligevel kompleks historie. Begavet humor og artistisk ekspressiv kropslighed for fuld udblæsning fra to spillere i et velkoordineret og intimt indbyrdes samspil, der hele vejen igennem får mod- og medspil fra to totalt opmærksomme og dygtige musikere.

Hvad kan man egentlig ønske sig mere? Manglede der noget? Eller var der noget at sætte fingeren på? Nej overhovedet ikke. Forestillingen synes fuldstændt. Nærmest eksklusiv i sin finish.

Historien er som en dynamo, der bliver ved med at udsende energi. Skolelæreren Henning, der altid har drømt om at møde en tiger, tager til Orienten, møder én, og tager den med sig hjem i sin 2.værelses lejlighed, hvor han forsøger at tæmme dens vilde natur.

En ikke gnidningsløs leg, hvor tingene tager en uventet drejning. Hvor både Henning og tigreren oplever, får smag for, og overraskes over hinandens egenskaber og kvaliteter.

Henning tror, at det er hans menneskelige intelligens overlegenhed, der får tigreren til at lystre. At det er hans menneskelige højt

udviklede hjerne, som betinger tigreren medgørlighed. Men han finder ud af, at tigreren lader sig tæmme helt frivilligt. Den kan oven i købet lide det så meget, at den, efter at være blevet undervist i de mest elementære menneskelige færdigheder, vil overtage Hennings plads. Have hans briller. Selv hans navn.

Og Henning oplever at mærke rovdyret i sig selv. Det stærke og elegante vilddyr, der gør, hvad det vil.

Uden brug af ydre staffage, kun med en stol, fylder Jørgen Carlsund (som tigreren) og Peter Holst (som Henning) rummet kropsligt ud med Claus Senderovitz's humoristiske og vise tekst, altimens Christian Glahn (på kontrabas) og Anne Eltard (på violin) fængslende beriger forestillingen med virtuos, levende musik. Med en forunderlig fyrig

gejst og dynamik sender de alle fire spillet ud over rampen. Morsomt, meningsfyldt, musikalsk, og artistisk fuldstændt.

En fin og flot fortalt historie om hvordan vilde og instinktive naturkræfter kan krydses med civilisationens drifttæmmede regelret heder til gensidig glæde. For Henning og tigreren ender med at beslutte, at de vil rejse ud sammen og fortælle historien, som vi lige har hørt, men på en ny måde hver gang.

»Stor kunst skal præsenteres ordentligt, med stil«, siger Henning, der er blevet opdraget af en far, der synes at drømme skal realiseres i fritiden. En tåbelig »regel« som Corona Danseteater og Det Lille Turnéteater ikke lever efter. For de arbejder med, og viser endnu engang - og her sammen - at de både vil og kan frembringe kunstnerisk kvalitet.

KIRSTEN DAHL

UNDERFULD JORDOMREJSE

Med sin nye forestilling viser Teatret Månegøgl, at Hanne Trolle til stadighed udfordrer og udvikler mulighederne i sit lille herlige teaterunivers

Teatret Månegøgl: »Min jord - din jord« af og med Hanne Trolle. Instruktion: Peter Hesse Overgaard. Scenografi: Kirsten Victoria Lind. Komponister og musik: Johannes Mørch og Henrik Hall. Aldersgruppe: 1½-4 år.

Man kan flyve lige ind i natten og til et andet sted på kloden, hvor man først møder fremmede, fantasifulde historier og sorthårede mennesker - hvis solrøde silkeyter og farvestrålende sangfugle er med til at give de mindste teatergængere en oplevelse af eksotiske miljøer langt herfra.

Senere kommer andre kontinenter og lande til, når man flyver fra det varme Syden til det kolde, hviddraperede Grønland med sæler og isbjørne. Men uden fokuseren på nationalstater, for Månegøgls verdenshistorie er helt og fuldt en global affære. En forunderlig poetisk, men også livlig jordomrejse, som udspiller sig under scenografiens mageløse parasol, der rummer alverdens mennesker, dyr og planter.

Det åbenbares alt sammen, efterhånden som Pyt og Skidt Pyt, Månegøgls faste medspillere, tager publikum med fra sted til sted i takt med, at parasollen drejer.

Befordringsmidlet er en lille, herlig flyve-maskine, der naturligvis har sin egne lille plads i forestillingens nøje afstemte indhold. Fire, forskellige historier, hver især ikke længere eller mere komplicerede i deres forståel-

sesramme, end at også de mindste tilskuere kan hænge på. Men som tillige på fremragende måde udgør en sammenhængende helhed.

FORBILLEDIG ÅBENHED

Det er den klareste tænkelige anskuelsesundervisning, man kan ønske sig, der toner frem bag denne lysende, sceniske fremstilling af verden som »Min jord - din jord«. Forbilledlig i sit rolige, men ikke slæbende tempo, og ved den overskuelighed, der opleves tværs gennem det frodige mylder af virkemidler.

Her møder man både lotusbjerg og storøjede blomsterhoveder, der senere efterfølges af nogle eminente udgaver af løver, elefanter og meget mere. En international zoologisk have så charmerende og detaljeret fremstillet, at

man straks knuselsker deres smidige bevægelser og fiffige indfald.

Ikke blot for deres underholdningsværdi. Men lige så meget fordi det hele tjener til at fortælle og fortolke de dejlige gamle myter og sagn, som er hentet fra flere kontinenter.

Måske er det allermest betagende ved Månegøgls nye forestilling, at publikum oplever de rige og spændende muligheder, verden tilbyder den, der er åben overfor det fremmede. Ikke nogen ringe erfaring at blive præsenteret for, når man er en lille dansker i 1995.

Både kunstnerisk og indholdsmæssigt er »Min jord - din jord« det lille, dygtige pionerteaters hidtil mest suveræne opsætning.

RANDI K. PEDERSEN

Ingen behøver at frygte eksotiske løver, når Hanne Trolle, iført tropehjelm, har godt fat i den lange ende. Foto: Freddy Tornberg

HULTER TIL BULTER

Den sceniske hittepåsomhed har taget magten ud over al logik i Teatret Lampes nye forestilling, hvor indfaldene vælter indholdet rent omkuld

Teatret Lampe: »Luftballonen«. Af Peter Jankovic. Iscenesættelse: Niels Grønne. Scenografi: Doina Florian. Medvirkende: Anne Nøjgaard, Karin Wedel og Peter Jankovic. Aldersgruppe: 6-12 år.

Der er angiveligt både forfatter og instruktør involveret i Teatret Lampes nye forestilling, »Luftballonen«. Men det er ikke til at se det, hvis man ikke lige ve' det.

Det er ikke scenegangens fravær af ydre logik, der udgør et problem. Børn med deres forholdsvis intakte fantasi har sjældent fastlåste forventninger om regelret realisme - og slet ikke, når de ser teater.

Svagheden i forestillingen ligger i, at også det skæve og irrationelle må bindes sammen af en egen indre logik for ikke blot at opleves som tomt halløj. Hvor et overbud af vidt forskellige optrin i »Luftballonen« nu bliver noget, der kastes ind på scenen hulter til bulten uden synlig nødvendighed.

Hovedtemaet om det svære valg - hvis det da nødvendigvis er et valg - mellem lidenskab og videnskab, er ikke det ringeste udgangspunkt for et stykke teater for mindre og halvstore børn.

Til gengæld kræver det en langt mere sammenhængende historie, end »Luftballonen« kan byde på, hvis publikum skal kunne begribe, hvad det drejer sig om.

Ligesom det kniber stærkt

med at respektere det helt elementære i, at børnene skal kunne følge med i den konkrete handlingsgang.

OVERFLØDIG BALLAST

Når Anne Nøjgaard som den brillekloge opfinderske Natasja, iført klokkehat og kæmpebag, koster rundt med Karin Wedels nyskelige flittingsøster, Bella, er der lagt op til skæg og ballade. Hvilket de to kvindelige medvirkende kan få en del ud af at aflevere.

Hæsblæsende går det over stok og sten a la revy, nummer fornummer. Men publikum har kun ringe mulighed for at forholde sig til forestillingens indhold, der ligesom de medvirkerdespringer badut uden smålig skelen til sammenhæng i emner, tid og sted.

Således tror man den ambitiøse Natasja godt i gang med - med søsteren som prøveklud - at lave den opfindelse, som skal give hende guldmedalje. Hvorefter situationen brat afbrydes af en mandlig plattenslager. Han dukker tilmed op i to versioner - den ene mere umotiveret end den anden - og begge fremstillet af Peter Jankovic, hvis mangelfulde spil ikke gør noget godt for »Luftballonen«.

Havde han holdt sig til sin indsats som manuskriptforfatter, kunne forestillingen måske have undgået den massive stilforvirring, som nu er en åbenbar svaghed. Samtidig med, at det forstærker indtrykket af en historie, der ikke har fået - eller nået at få? - afklaret sine præmisser. Eksempelvis, hvorvidt det latente kønsrollespil i »Luftballonen« med faderkompleks, seksualforskrækkelse og Lolita-syndrom er ment som en komisk kommentar eller lodret, afstandtagende parodi.

I så fald har Teatret Lampe denne gang taget alvorligt fejl af sin målgruppe. For hvem den verbale, musikalske og scenografiske referenceramme fra begyndelsen af århundredet ikke lader til at indeholde noget større potentiale som forståelsesbasis for nutidssatire.

Her skal tages selvkritisk fat og kastes megen overflødig ballast over bord, hvis »Luftballonen« skal blive i stand til at lette bare en lille smule.

RANDI K. PEDERSEN

KLUDRET CELLO

I Rimfaxe Teaters »Cellofan« forbliver bestræbelserne på at fortælle om cellomusikens forunderlighed virkningsløse, fordi tonerne drukner i en kludret kontekst

Rimfaxe Teater: »Cellofan«. Manuskript, musik og instruktion: Andreas Kofoed Bendtsen. Scenografi: Rimfaxe Teater. Medvirkende: Helene Lindholm, Per Spangsborg og Ida Bauer. Aldersgruppe: 6-12 år.

Rimfaxe Teaters forestilling »Cellofan« hænger ikke sammen og evner ikke at fange publikums opmærksomhed.

Intentionen er klart at gøre opmærksom på cellomusikens kvaliteter. Men klarheden afværger ikke, at forestillingen fremstår uinteressant og rodet.

En vranten og trodsig oprørske pige med blomstret kjole og kæmpesøjle i håret sidder i sin seng og harmes over tilværelsen. »I kan rende mig!«, »Jeg hader jer!« og »Jeg har lige børstet tænder!« spyder hun ud, mens hun propper lakrids i munden, kikker undersøgende under sengen, eller krammer sin højtarmende, lille båndoptager.

Hun forstyrres så af levende toner fra en kæmpecello, som fylder hele det ene hjørne i hendes værelse. Armen, som fører buen, får prompte nogle slag med et sammenrullet telt, mens pigen bandende truer med at kalde på sin storebror. Men musikken insisterer. Og ind gennem instrumentet træder bueføreren, en svalhaleklædt musiker.

Hans påstand om, at hun ikke ved, hvad det vil sige at holde af, og bemærkningen om, at hun synes bange for at følge med ham, provokerer hende til at tage med ham på en rejse.

Den rejse, teatret beskriver som »en historie om at lytte til og sanse verden omkring os... en historie om en indre rejse. En rejse der fører os tilbage i tiden og fortæller om kærlighed og død, om skibbrud og redning og om at følge sin egen vej«. Og som gives den lykkelige slutning, at pigen får lyst til at finde ind i celloens verden.

Men scenisk fremstår forestillingen som en stribe iscenesættelser af fiffige ideer og nødvendige-agtige brug af allehånde virkemidler som kunstig pep eller interessefængende kolorit til en dybereliggende sanselig og psykologisk orienteret historie, som ikke er.

FUNGERER IKKE

Forestillingens leg med proportioner, at gå fra spil mellem spillere til små dukkespil, fungerer ikke. Og scenerne med cellistens kløvnagtige slaskedukke-fætter og et lille dukkespil på den svajende gren bagtil i scenografien virker mere forvirrende end befordrende for den handling, forestillingen vil fortælle.

På samme måde med udnyttelsen af rummet. Når bagtæppet trækkes fra til højre og viser en celleopillende pige klædt præcis som hovedpersonen, er det en unødvendig og alt for tyk understregning af stykkets idé. Og når der åbnes op for et stort skib til venstre, bliver det et kik ind i et ydre raffinement, fremfor en videre involvering i en berørende historie.

En cello er et dejligt instrument. Men man bliver ikke fan af cello ved at se Rimfaxes »Cellofan«. Forestillingen forbinder sig snarere med det gennemsligtige cellulosefolie, cellofan, som man så let kan blive irriteret på, når man står og har besvær med at få det til at klæbe om det materiale, det skal omslutte.

KIRSTEN DAHL

Udstyret fejler ikke noget i Teatret Lampes nye forestilling, der spilles af Karin Wedel, Peter Jankovic og Anne Nøjgaard. Foto: Svend Erik Sokkelund

DEBAT BLEV DER

Artiklen i sidste nummer af Børneteateravisen, »Etikken til debat«, har givet usædvanligt mange reaktioner - heraf flere i form af læserbreve, der alle aftrykkes på disse sider.

Et enkelt af disse sætter spørgsmålstegn ved »avisens hensigt« med artiklen og skal derfor få et svar udover, hvad der turde fremgå af selve artiklen: I stedet for at lade indlægget fra de pædagogstuderende (ikke lærer-ditto, undskyld) med boykot-opfordringen stå alene - evt. omkranset af skoleelevernes officielle klage til arrangørerne - valgte Børneteateravisen at lade alle parter komme til orde. Dermed fik Niels Andersen også lejlighed til at give sin egen version i en sag, hvis etiske aspekter efter avisens mening stadig er det mest interessante i denne sag. Trods indlæggenes anklager om sindelagsbedømmelse, nypuritanisme, mangel på fair play, ukollegial adfærd m.m.

Hvis debatten fortsætter, opfordrer Børneteateravisen hermed til, at nye tilkendegivelser ikke bare bliver gentagelser af omstående indlæg, men bringer nye ting ind i debatten. Samt at de er korte - og gerne må indsendes på diskette.

caj

Indlæg:

DÅRLIG START FOR DEBAT

Det har været forbundet med både interesse og stor forundring at læse Børneavisen nr. 94. Emnet, der tages op - etikken i børneteateret - er interessant og altid relevant, men baggrunden her i artiklen »Etikken til debat« må virke mildest talt besynderlig på læserne.

Jeg læser med mellemrum avisene og har denne gang som bestyrelsesmedlem i Vandrefalken naturligvis bedt Niels Andersen om en grundig redegørelse for sagen, udover hvad man kunne læse i Børneteateravisen.

Jeg blev efter læsning af den pågældende artikel meget i tvivl om avisens hensigt, idet man på forsiden skriver »Vandrefalken i modvind«, i indholdsfortegnelsen skriver »Utilfredshed med Vandrefalken« for inde i avisen at slutte af med »Etikken til debat«.

Det kunne se ud, som avisens ærinde var dobbelt, nemlig under dække af at ville tale om etik, samtidig få sat fokus på et enkelt teater og dets virksomhed. Og det kædes sammen med en opfordring til boykot af teatret, får man det indtryk, at ønsket om en etisk debat også bliver et forsøg på at bære ved til det bål, der i værste fald kunne føre til lukning af Vandrefalken, hvilket vel ikke kan være hensigten med Børneteateravisen. Et godt formål drukner her i boykotopfordringer, beretninger om ukollegial optræden og udokumenterede påstande. Og det hele på et uhyre spinkelt og betænkelig grundlag. Her-

udover kan det undre, at avisens bruger oplysninger om en konkret forestilling, der er blevet chikaneret af kolleger.

Prospet det spinkle grundlag i den aktuelle sag. Det handler vel også om respekt. Niels Andersen havde taget forbehold inden spillet begyndte. Hvorfor mon han så »dolkes« af kolleger og pædagogstuderende (og ikke lærerstuderende!) fra Aabenraa?

- Det er vel ikke helt galt at sige, at Artibusfolkenes opførsel foregik i forargelsens navn (og her er der jo som bekendt altid rigelig plads), og for de pædagogstuderende var der måske tale om en spontan forargelse, der selvfølgelig skal være plads til. At det medfører et læserbrev er fint nok, men at det trykkes med dets helt udokumenterede indhold og boykotopfordring overrasker virkelig.

Man må sige, at debatten om etik kommer grumme dårlig fra start på denne måde, ærgeligt da jeg ikke kan forestille mig, at Niels Andersen ikke med stykket »Hovski-Snovski« som baggrund vil være klar til at deltage i den etiske debat.

Forhåbentlig var det et ønske om en debat om etik, som Børneteateravisen lagde op til, men måden var måske i sig selv en etisk debat værd. Giv dog Vandrefalken fair play. Der er styrke, kraft, visioner og tilstrækkelig med vingeslag i fuglen.

Hans Lembrecht Madsen
Bestyrelsesmedlem i
Vandrefalken

Indlæg:

FINT TEATERSTYKKE

Vi synes det var et fint teaterstykke, fordi han var sjov og tog os med i hans fantasi. Der var både sjove, kedelige og alvorlige scener.

Han lavede en masse sjov og ballade og prøvede at tage os med i stykket - ind i »hans

barndom«. Det føltes ikke som om han overfaldt os, men det var bare godt, at vi var med.

Kort og godt: Vi syntes at det var perfekt.

6. klasse på
Svalebækskolen i Haslev

Hvor bliver der lavet meget kedeligt teater i Danmark!

Hvor er det dog sjældent, at man nagles til stolen og glemmer tid og sted, når teaterstykket kører over gulvet eller scenen!

Niels Andersen/Vandrefalken har kæmpet i mange år for, at det ikke skal være kedeligt at overvære et teaterstykke. Han har modigt kastet sig ud i en række eksperimenter, som nogle gange er lykkedes og nogle gange er gået i kage.

Men hver gang har han givet sig selv 100% og ikke leflet for anmeldere, teaterrådsrepræsentanter og publikum.

Jeg har arbejdet sammen med Niels Andersen fem

Indlæg:

BOYKOT KEDELIG

gange. Sidste gang var i sommeren 95, hvor vi satte stykket »Alverdens Mure« op i Stege på Møn.

Mit stykke, som havde det klare mål at sætte børnene i centrum, behandlede Niels Andersen nænsomt og yderst loyal i sin instruktion. Der var tredive børn med i stykket, og jeg er overbevist om, at ingen af disse børn på noget tidspunkt følte, at de blev drevet ud, hvor de ikke kunne bunde. Nej, tværtimod fik han børnene til at spille

rigtigt børneteater.

At give en sådan instruktion kræver mange års erfaring i børneteatersammenhæng.

Og det kræver en nerve og en følsomhed, som Niels Andersen altså er i besiddelse af.

Det er fint, at en klasse har skrevet og klaget over Niels Andersens stykke. Hvor ofte sker det? Virkelig en bedrift at få moderne børn, som må have en splatterfilm i videoen, før de røres følelsesmæssigt, til at fatte computeren og

reagere.

Er det i virkeligheden ikke et symptom på, at moderne børn får alt for lidt følsomhed og nærhed, når de provokeres af Niels Andersens direkte og tætte markering i sine stykker?

Og når syv seminariestuderende opfordrer til boykot af Vandrefalken, fordi de via deres arbejde med at skrive speciale om drama tror, de har fundet sandheden om at spille teater, må man som evigt søgende dramatiker

Indlæg:

DYBT GODNAT

»Du skal ikke ærgre dig - du skal undre dig« stod der på væggen det første sted jeg for femogtyve år siden købte bil.

Da jeg læste sidste nummer af Børneteateravisen havde jeg virkelig brug for at nøjes med at undre mig.

Hvad kan der dog være sket i dansk børneteater? Jeg har været så heldig/uheldig at være væk fra landet i fire år med arbejde i Norge. Den »sag« som artiklen om Vandrefalken omtaler forekommer umiddelbart helt utrolig. Er det virkelig Danmark jeg er kommet tilbage til: Etisk diskussion og sindelagsbedømmelse af forestillingen »Hovski-Snovski«?

Vordende dramapædagoger og etisk aktionerende »kolleger« vil altså i ramme alvor forbyde eller forhindre en forestilling. Vi skal meget langt tilbage for at finde sådanne ønsker og endda rykke noget syd for Aabenraa. Det kunne være interessant at høre lidt mere om, hvordan man så ville forbyde udartet kunst, entartet kunst? Das muss man ganz ausradiieren! Skal det stoppes eller udryd-

des af Kulturministeriet? politiet? skadedyrsbekæmpelsen? dydens stormtropper?

Jeg har svært ved at forestille mig at en gammel rotte i faget som Niels Andersen helt frivilligt ville holde op med at være »uartig« og »udfordrende« og ende med at blive en pæn dreng, der ville være så stolt af sit hvide snit - er det det man vil tilbyde ham? Skal han bare kasteres, så han lærer at holde sig på måtten eller skal han slås rigtig ihjel, så han helt holder op med at krænke de uskyldige børn og deres nidkære moralske vogtere?

»Hovski-Snovski« er skabt gennem improvisationer sammen med børn fra 4. til 7. klasser på Sjælland, Fyn og i Jylland - og har derfra sin nudanske sprogtone. Forestillingen har spillet overalt i landet. I 7 år. 150 gange.

I 1968 spillede vi i TEAM-Teatrets barndom Nanna Sonnes børnekrimi »Hjælp, hvad er det dog der sker!« på Baarding skole. En forestilling der var cirka ligeså politisk og seksuelt chokerende som et gennemsnitligt Anders And &

Co. Men til gengæld noget morsommere. Tre børnlige gangstere som putter teaterlæreren med den lille sorte bog og den pæne moraliserende ned i en sæk for at få ham til at holde kæft med sine gardinprædikener og andet pædagogiske pis, så der kan ske noget uventet, farligt og sjovt, altså rigtig teater.

Umiddelbart derefter forekom ordet »lange blå underbukser«. Dette fik en ældre lærerinde til at fare op og styrtte hen til skoleinspektøren for at få stoppet den ukristelige og seksuelle krænkelse af Vorherres små uskyldige. Nu var lærerinden ikke så magtfuld som hun troede, og hun var også ene om at udvandre. Og jo mere hun skældte ud i sin sorti, jo højere grinede ungerne og de andre lærere! Hun havde virkelig sit livs komiske gennembrud!

Det kan da godt være at Vandrefalken har bommet lidt under udførelsen af en forestilling på festivalen i Grenaa eller også er der måske sket en kulturel kollision på Mols. Det er i så fald hverken første eller sidste gang det vil

ske. Også for andre end Niels Andersen!

I teaterverdenen var vi før postmodernismen og nypuritanismen engang kolleger og venner på tværs af store og små teatre, på tværs af etablerede og alternative, på tværs af temperament og teaterstil. Vi kunne skændes så det røg om ørene på os og en af mine allerbedste »dødsfjender«, som jeg altid røg i totterne på, hed Niels Andersen fra Banden, men vi gik sgu da ikke rundt og ville forbyde hinandens forestillinger eller demonstrerede offentligt vores mishag med konkurrentens udmærkede produkter.

Uanset om man kan lide en forestilling eller ej kan man i det mindste sige pænt »tak for i dag/aften«, hvis der ikke er andet at føje til det.

Så min kommentar til hele denne moralske bollemælk må være »Tak for i aften og dybt godnat!«

Niels Damkjær
Sceneinstruktør og forfatter
Instruktør af
»Hovski-Snovski«

GT TEATER!

undre sig.

Disse syv emsige damer kommer måske en dag i deres skrivebordsstudier så langt, at det går op for dem, at moderne, vedkommende teater er en lang række eksperimenter, som nogen gange falder til jorden, andre gange lige slæber af og nogle meget få gange går helt til tops.

Nogle medlemmer af Artibus har også kastet sig over Vandrefalken. Ifølge artiklen i Børneteateravisen forstyrrede de Niels Andersens fore-

stilling ved at sidde og snakke sammen og diskutere.

Jamen, det er jo dybt, dybt uprofessionelt! Hvad bilder de sig ind?

Og de var jo også så kujonagtige, at de ikke turde henvende sig direkte til Niels Andersen og snakke om tingene. En god kollega hvisker een i øret, hvis man har kvajet sig.

Folkene fra Artibus har vist ondt et vist sted over, at Niels Andersen farer land og rige rundt med sine forestillinger og desuden er Dan-

marks mest brugte egnesspilsinstruktør.

Hvis teater ikke er så grænseoverskridende, at man bevæges, provokeres, forarges, græder og ler, ja, så bør man boykotte det.

De unge pædagoger på seminariet og Artibus-folkene burde skamme sig. Det er i orden at komme med saglig kritik.

Men man har i dette tilfælde lavet et bagholdsangreb på Vandrefalken.

En sjælden fugl er den.

Ikke altid lige let at omgås.

Men jeg foretrækker den for burhøns, kalkunske haner og papegøjer med stækkede vinger.

Jørgen Munck Rasmussen
forfatter

Indlæg:

POLEMIK UDEN KONSEKVENSER

Straks jeg læste artiklen om Niels Andersen alias Vandrefalken, var jeg dybt rystet og mente, at den bedste måde at modgå sådanne urimelige påstande var ved total tavshed.

Men i de sidste dage - efter at have snakket med nogle af de elever, der så forestillingen »Hovski-Snovski« for to år siden - har jeg besluttet mig til at skrive.

Når vi som skolefolk tager på Børneteaterfestival, ved vi, at de forestillinger, vi kommer til at overvære, aldrig vil være de samme, som vores elever senere kommer til at se. For det er selvfølgelig helt umuligt at få den samme atmosfære frem med et overvejende voksent publikum,

som med flok medlevende børn/unge.

Især er det uladesiggjort i den specielle eller anderledes facon, som Niels Andersen benytter, hvor han bruger tilskuernes reaktioner som udgangspunkt for at spore tankerne ind på det, han gerne vil have os til at reflektere over.

Dette må skuespillerne fra Artibus også være klar over. Det undrer mig derfor uendelig meget, at de overhovedet kan komme i tanke om at genere en kollega ved at forstyrre hans koncentration, som det er beskrevet i artiklen. Jeg har da også på festivaler overværet forestillinger, som jeg meget hurtigt kunne se ikke svarede til mine for-

ventninger. Men jeg kunne da aldrig, aldrig drømme om at ødelægge aktørernes mulighed for at fuldføre deres arbejde.

De elever, jeg har snakket med her på Blåvandshuk skole, mindes »Hovski-Snovski« som en god forestilling.

»Den var død-go'«. »Det var selvfølgelig underligt at være Sorte Sara, men det var også sjovt.« »Han fik os til at tænke over kammeratskab«. På mit spørgsmål, om Niels Andersen gik dem for nær? svarede alle, jeg snakkede med, måbende: »Nej da!«

Kolleger mindes også stykket og Niels Andersens kontakt med eleverne som noget meget positivt og givende.

Denne polemik bør absolut ikke få nogen som helst konsekvenser for vores brug af Niels Andersen på skolerne.

Ellen Breinholt
Teaterudvalget ved
Blåvandshuk skole

Indlæg:

TEATER DER RYKKER

Det var med stor interesse jeg læste Børneteateravisens indlæg »Etikken til debat«, og det glædede mig meget, at Vandrefalken stadig kan rykke noget ved børn og sætte sindene lidt i kog hos bl.a. en flok lærerstuderende fra Åbenrå. Det er der ikke meget teater, der kan i dag. Så det er dejligt, at vi har nogle skuespillere, der stadig har modet til at tage børn og teater alvorligt og tør vise nogle »pinlige« ting, der får os til at krumme tæer. På den måde er det stadig »farligt« at gå i teatret. Mine egne oplevelser af stykket »Hovski-Snovski« er ganske anderledes positive.

For syv år siden blev jeg som Nødskovskolens dramalærer kontaktet af Niels Andersen, som ønskede at lave research i 4., 5., 6. og 7. klasse til sit nye stykke, som kom til at hedde »Hovski-Snovski«.

Niels kom og snakkede og spillede for eleverne, han spurgte om, hvad der var væsentligt for dem i forhold til kammeraterne, deraf temaet: »den forkerte dreng«, i forhold til pigerne og til de andre i klassen. Jeg kan huske, det var 7. klasse eleverne, der kaldte ham Bent Børge. Niels spillede nogle af figurerne, og eleverne kom med kommentarer og masser af ideer til replikkerne, bl.a. i samme 7. klasse kom den famøse replik om »gajolerne«.

Og eleverne syntes, at formen skulle være nærgående, involverende, vedkommende - gerne i form af medspil, og gerne så eleverne fik chance for at lege lidt med. Især det sidste var til debat; på den ene side ville man gerne selv spille med, og på den anden side var man smadder genert og bange for at gøre sig til grin. En form, der virkede fascinerende, selvom det værste for eleverne var at kvaje sig, dumme sig og blive til grin.

Det omfattende researcharbejde blev så behandlet af

Niels og instruktøren, og til slut blev den færdige forestilling vist for elever og andre interesserede.

Det blev succes. Jeg ved godt, at det også skyldes, at eleverne selv havde været med til at lave det og kunne kende nogle af deres egne replikker. Det spændende for dem var at se, hvad der skete i sådan en proces.

Det er syv år siden nu - er temaet forældet? Næh, det er det slet ikke, tværtimod, der kommer stadig flere og flere »forkerte børn« i skolen. Børn, som har brug for, at man snakker om deres problemer i deres sprog.

Sproget: Vi kan kun bruge deres sprog ved at lytte til børnene. Det kan være svært, for eleverne mestrer at tilpasse sig en voksenverden, og så bruge deres eget, når de er sammen, hvad f.eks. det populære program »Beavis & Butt-head« (hentet af DR fra MTV) viser meget tydeligt.

Er formen forældet? Nej, i

en tid hvor eleverne bliver præsenteret for mere og mere ligeegyldigt »medieliv«, er det uhyre vigtigt, at børnene også bliver præsenteret for teater. Også teater med levende mennesker, som tør bruge sig selv, som går i dialog med eleverne, og som har engagement i kraft af deres nærvær.

Krænker han eleverne? Nej, men han foruroliger, rører ved fordomme, sætter store følelser frem til oplevelse, og i det perspektiv er det fint, at en 7. klasse sætter sig ned og indgiver en klage. Derimod er jeg meget overrasket og uforstående over for den moralske kritik, som tre lærerstuderende (ganske vist med drama som linie) og to teaterfolk er fremkommet med. Det kan vel ikke komme bag på dem, at teater kan være farligt - at teater ikke bare er underholdning.

Ruth Jensen
Dramalærer ved
Nødskovskolen

Indlæg:

ETIKKEN TIL DEBAT?

En fed overskrift i Børneteateravisens septemhernummer. Det er interessant, at BTA bruger to helsider til en meget negativ og nærgående vurdering af Niels Andersens forestilling »Hovski-Snovski«.

Det er utroligt, at man ofrer så megen spaltepads på tre mere eller mindre ligeegyldige udsagn vedrørende den forestilling. Der må ligge noget bag!

De tre: 1. Syv 3.-års kvindelige pædagogstuderende 2. En 7. klasse 3. Kolleger fra Artibus

1. Noget tyder på, at de syv kvindelige pædagogstuderende har et meget overfladisk kendskab til det at arbejde med drama. Det er meget let-købt at fare ud med en overskrift som den, der oven i købet er fremhævet med blå farve af BTA: Boykot Vandrefalken.

De pædagogstuderende er i færd med at skrive et dramaspæcial, og i den forbin-

delse må det være væsentligt at kende den metodik, der ligger til grund for dette arbejde.

Metodikken kan man i koncentreret form gøre rede for ved at henvise til den engelske dramapædagog, Brian Way, der i bogen »Drama og personlighedsudvikling« (37,133 på biblioteket) redegår for, hvordan dramapædagogen arbejder med at føle.

De syv pædagogstuderende vil kunne hente megen inspiration i Brian Ways bog i forbindelse med at skrive et speciale vedrørende drama. For debatens skyld ville det være interessant, om de syv ville offentliggøre deres speciale i BTA.

2. Selvfølgelig kan en 7. klasse føle, at man er gået dem for nær, men det kan skyldes mange ting: Opdragelse, miljø, skolens holdning, religion, ukendskab til faget dramatik og meget andet, men det tæller meget lidt i denne sammenhæng, og det burde BTA kunne vurdere.

3. Mest alvorligt er det

måske, at kolleger fra Artibus farer ud med voldsom kritik på grundlag af en festivalforestilling, som Niels Andersen oven i købet på forhånd tog forbehold overfor. Men når det drejer sig om kollegers kritik, ligger der ofte noget andet bag, og det kan være så småt og utiltalende, at det er bedst at forbigå i tavshed. »Ak ja, her kives de også om dit og mit«.

Niels Andersen har givet mange gode debatskabende teateroplevelser til børn og unge siden sidst i 60'erne, hvor han som en af de første med professionel baggrund lavede opsøgende teater. Noget tyder på, at han - i modsætning til mange andre - stadig er i stand til at skabe teater, som vækker både modsigelse og nysgerrighed.

Holger Madsen
Pensioneret dramalærer
Allégade 78, 5000 Odense

Indlæg:

ET GODT STYKKE

»Hovski-Snovski« er et stykke af Niels Andersen, som handler om, hvor svært det kan være at få positiv opmærksomhed hos sin »udkærne«.

Stykket starter med, at kloven Hovski-Snovski søger for, at børnene fra 4-7. klasse bliver sat til rette. Derefter får nogle fra publikum roller som mor og far til stykkets hovedperson, Bent Børge. Andre bliver kæledyr, engle og Bent Børges hjælpere og rådgivere - det blev Chris fra 7. kl. Jeg fik rollen som Bent Børges udkærne, Sorte Sara.

Stykket handler om, hvordan Bent Børge (som spilles af Niels A.) prøver at komme i kontakt med Sorte Sara. Han får hjælp hos Chris og de andre publikummer og ender

også med at blive »veninde« med Sorte Sara.

Jeg synes, at det var ret sjovt at spille med, men jeg tror, at det på nogle tidspunkter må ha' været kedeligt for dem, der ikke spillede med.

Ellers var det et godt stykke, især fordi man selv var med til at bestemme handlingen.

På nogle tidspunkter var det lidt pinligt at stå foran alle de andre klasser og spille, især fordi man jo ikke vidste, hvad man skulle sige, men det var også sjovt nok, fordi man ikke var forberedt på at skulle spille så meget med.

Bagefter fik jeg meget ros af Niels Andersen - det var ret rart.

Henriette, 7. kl.
Svalebækskolen i Haslev

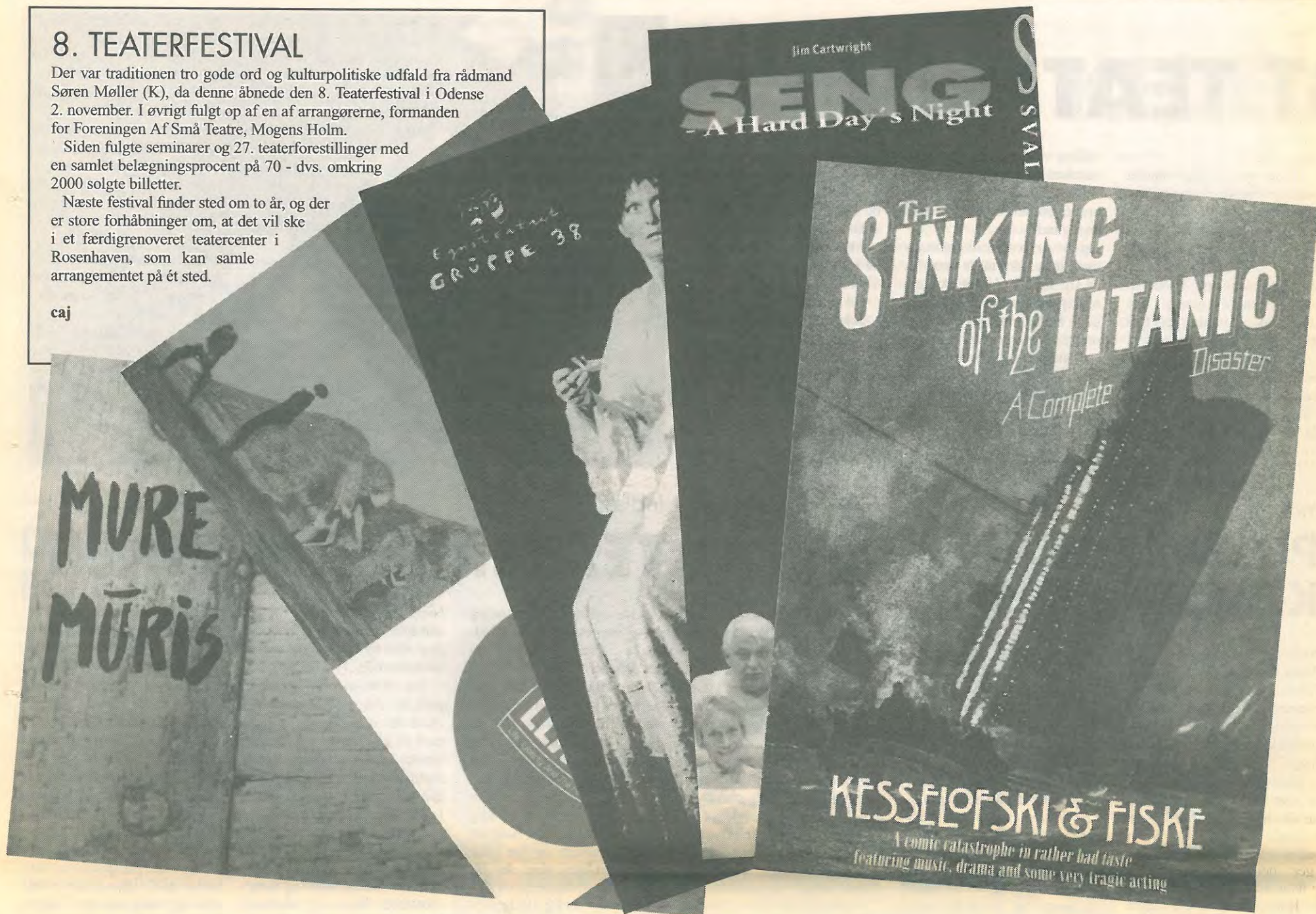
8. TEATERFESTIVAL

Der var traditionen tro gode ord og kulturpolitiske udfald fra rådmand Søren Møller (K), da denne åbnede den 8. Teaterfestival i Odense 2. november. I øvrigt fulgt op af en af arrangørerne, formanden for Foreningen Af Små Teatre, Mogens Holm.

Siden fulgte seminarer og 27. teaterforestillinger med en samlet belægningsprocent på 70 - dvs. omkring 2000 solgte billetter.

Næste festival finder sted om to år, og der er store forhåbninger om, at det vil ske i et færdigrenoveret teatercenter i Rosenhaven, som kan samle arrangementet på ét sted.

caj

»AT BLIVE Menneske GENNEM MEDMenneskelig OMSORG«

Af Kate Bryrup

På festivalen i Odense forsøgte »teatret for unge og voksne« at give os nogle åbne og nuancerede billeder af virkeligheden. De fleste forestillinger var med to skuespillere, og der blev spillet med tydelig bevidsthed om eller tilkendegivelse af, at publikum var tilstede.

Herudover er det svært at spore nogle generelle tendenser. Der fortælles gamle sagn, myter og historiske begivenheder, og der fortælles nyskreven fiktion og autentiske historier. Humoren er med i alle forestillinger.

Størst indtryk gjorde de to autentiske historier, »Galefyrsten« af Theater La Balance og »Min modige mor« af Gruppe 38. Ikke fordi historierne er autentiske, men fordi det er meget intense forestillinger.

OMSORGSSVIGT

»Galefyrsten« spilles af to mænd, som på skift er hovedpersonen, mens den anden spiller de øvrige figurer. Publikum sidder i to rækker på alle fire sider. Der ligger en sten på gulvet, og to stole fra

publikumsrækken kan flyttes ind på spillepladsen, dvs. vi er meget tæt på spillerne, og der er ikke andet end spillerne, som trækker fokus. Historien er forfærdende og bliver ikke mindre forfærdende af at være svensk - et dansk søsterland.

En kvinde gifter sig med en mand, men vel og mærke en sømand. De flytter ind i et skovhuggerhus i »den dybe svenske skov« og nogen sejlsads på de store verdenshave, som kvinden drømte om, bliver det ikke til. Det fjerde barn, en dreng, er uønsket fra svangerskabets begyndelse og behandles derefter. Da drengen er et par år gammel, rejser moderen bort sammen med de tre ældre børn. På rejsedagen forærer drengen et skib til sin mor, men hun tager det ikke med. Drengen får en hund af sin far og sover altid sammen med den i hundekurven. Drengen er sær, men faderen håber, at det vil hjælpe, når han begynder i skole. Han udebliver stort set fra skole, og han får det dårligere hele tiden. Da han er 16 år, indser faderen, at han ikke kan hjælpe drengen, og drengen bliver indlagt på et psyki-

Indtryk fra et par højdepunkter ved den 8. Teaterfestival i Odense 2.-5. november 1995

atrisk hospital. Her passiviseres patienterne gennem medicinering, og den unge mands gentagne spørgsmål: »Hvornår bliver jeg rask?« runger ubesvaret bag de låste døre. Det, han kalder FORGÆVES-DAGE, er begyndt og fortsætter i syv år. Først da en praktikant fatter interesse for ham og kommer igen og igen og igen, brydes isen, og en langsomt jeg-dannelse kan begynde.

En forfærdende forestilling om de voksnes svigt og om behandler-systemets svigt, og dermed om velfærdssamfundets svigt. Og om det menneske som kun kan blive menneske gennem medmenneskelig omsorg.

Den historie, fortalt af to spillere og en musiker og stort set intet andet, gik rent ind.

I DØDENS SKYGGE

»Min modige mor«: Den

jødiske kvinde, som på gaden stoppes af to affældige pensionister. De siger, at hun skal følge med. De siger, at hun skal køres til Auschwitz!

Hun er en sød og flink pige, nu ganske vist osse en midaldrende husmor - god til at sørge for maden, gøre rent, stoppe strømper og de andre tusind ting som er vigtige i hverdagen. Men hun er uvant med det usædvanlige, uvant med at sige imod, uvant med at skuffe nogen, uvant med at sætte sig selv først.

Så hun tager med. Der er rig mulighed for flugt, men hun forsøger det ikke. Efter den første togtur tæt sammenpressede i kreaturvogne, skal de skifte tog. Omgivelserne er helt almindelige: dejligt sommervejr, blomster i grøftekanterne og høstarbejde på markerne. De venter på toget, og mens de venter, møder hun ét af de ikke-elskverdige mennesker, som ofte

kom i hjemmet. HAN fatter ikke og kan ikke holde ud, at HUN - en pæn dame, som har behandlet ham pænt - er dér, på vej til Auschwitz. Hun er ubehagelig tilpas ved ham og vil gerne undgå ham. Han insisterer på, at det er en fejltagelse, at hun er der, og at hun skal gå ind til officeren og få fejlen rettet. Han skubber hende endda ind ad døren og dermed ud af anonymiteten og ind til officeren. Nu er den pæne pige nødt til at forklare sig. Hun fortæller ham, om den syge søster der venter hende til et slag rommy, det kan hun ikke svigte. Hvad der egentlig går/gik for sig er uklart, men det resulterer i, at hun kører tilbage sammen med officeren. På stationen går han et ærinde, og hun venter på ham, men han kommer ikke tilbage.

I den forestilling er moderen hele tiden det faste holdpunkt, mens sønnen fortæller historien og spiller de andre personer. Historien er meget stilfærdigt men intenst fortalt. Den pæne pige ER pæn hele vejen igennem: Når affældige mænd vil føre hende i døden, når en blid mand knepper hende bagfra, når

svogeren overfuser hende. Og det er osse pænheden, som er med til at redde hende fra Auschwitz. Dekorationen er ikke meget mere end et bagtæppe og stemningsunderbyggende lysskift.

MEDMenneskelig HANDLEN

Både den pæne dame i »Min modige mor« og den utilpassede dreng i »Galefyrsten« har brug for hjælp for at redde livet. Og de får den hjælp og redder livet. Medmenneskets handling er nødvendig.

Der var masser af andet godt teater i mange forskellige stilarter, og en fællesnævner er, at teatret var teater uden leflen for det hurtige, det lette og de unge.

Alligevel kunne jeg osse godt have tænkt mig en forestilling om unges liv med unge lige her og nu i dette land, som tidligere f.eks. »Danish Dynamite« (Baggårdsteatret), »Miraklernes tid« (Artibus) og »Klassefjenden« (Mariposa).

Kate Bryrup er medlem af Dansk Assitejs bestyrelse

TAKTFULD TEATERLEG FOR TUMLINGER

Vuggestuebørns første teateroplevelse bør være en nænsom konfrontation med en fantasiverden af leg og teater

Af Iben Danielsen

Det er et forsigtigt første-gangsmøde. En nænsom konfrontation fra et lille barn til en fantasiverden af leg og teater.

Når vuggestuebørn for første gang skal i teatret, er der stadig flere danske teatergrupper, der står parat med dukketeater, personteleater eller en begge dele. Flere finder nemlig, at bleteater eller vuggestueateater er en udfordring for den voksnes fantasi og følsomhed.

Handlingen må gerne være kompleks, men budskabet skal være ægte og rent, ellers brydes den spæde kommunikation fra scenegulv til tilhørere mellem 1½ og 3 år.

NÅ, VAR DET GODT TEATER?

Publikum sidder åndeløst og med åbne munde fordelt på et blødt hvidt hyrdetæppe og nogle lave træbænke. Der er en forunderlig lyd, som optager den lille kylling på frækassen.

Kyllingen er ellers ude for at hente vand. Og det der med hvor vandet kommer fra, og at regnen skaffer vand og solen langsomt udtørre vandet, er lige så fantastisk viden at have som livet selv. Spændingen udløses; det er dråber i en spand, der frembringer en melodisk lyd, og kyllingen kan gå hjem med sit vand i forestillingen »Trip trap træske«.

Erik Olsen har i en årrække vist teater for småroller gennem Jytte Abildstrøms

Teater. Han har ingen ambition overhovedet om, at børnene efter en halv times forestilling skal kunne genfortælle historien og forklare plottet.

Han synes også det er dybt uretfærdigt, når en voksen tilhører to minutter efter tæppefald, mens frakken er halvt nede om ørerne på barnet, kvikt spørger: Nå, var det godt!

Barnet er på det tidspunkt kun ved at fordøje og sætte tingene på plads i fantasi og forstand. Elementer, figurer eller en viden som baggrund for senere lege eller erfaringer.

MEDSPILLER PÅ SCENEN

»Børns udbytte af en teaterforestilling kan ikke vejes og måles, men jeg synes altid det er helt fantastisk, at de efter en halv time stadig sidder der og er med. Så længe kan de fleste ellers ikke side på deres numse. Jeg vil til enhver tid tilbagevise en voksens skeptiske »Det får de vist ikke noget ud af!« med et »Hvor ved du det fra!«. Det ved børnene bedst selv, og hvem er vi, der skulle sætte aldersbegrænsning på en teateroplevelse«.

Erik Olsen fortæller, at han de første mange år med børneteater lå og gemte sig bag sine dukker for at gøre det så overbevisende som overhovedet muligt.

I forestillinger for de helt små er han altid med på scenen og optræder med dukkerne som en ekstra figur. Der er ingen

børn der nogen sinde har undret sig over det, lige som accepten af figurerne og deres roller er meget åben.

»Børnene har en misundelsesværdig logisk tankegang, og de leger med på stedet. Jeg behøver ikke pædagogisk at sige; Her har I en flyvende hest. Hesten spreder bare vingerne ud og flyver, og så er det en del af historien, den indlevelse kan ingen voksne gøre dem efter,« siger Erik Olsen.

SCENEN ER MIN

Der er bemærkelsesværdigt få kommentarer fra det helt unge publikum. Nogle enkelte undrer sig højlydt over, hvor moren er henne, når kyllingen udsættes for lidt mere farlige ting. Men ellers er de rolige, åbne og med. De griner gerne og meget og klapper, som de ved at man skal til teater.

»Jeg kan godt lide at have en vis højtidelighed over det. De skal mærke de er i teatret. Jeg inviterer dem ind i min stue og tit har jeg en velkomst jakke på for at gøre det ekstra fint. De får lov at kape tingene i rummet inden jeg går i gang. Vi taler om scenografien og om de nu sidder godt, men når vi sammen slukker lyset og forestillingen går i gang, så er scenen min. Det er ikke en leg, det er teater. Jeg passer meget på at det ikke virker for voldsomt,« siger Erik Olsen, som flere gange har krympet sig sammen i sine små tilhøreres sted på tæppet foran scenen for at se, hvordan en figurs

bevægelsesmønster virker i den størrelse.

SENSITIVT PUBLIKUM

Egnsteatret Københavneren har ikke dukker med på scenen. I »Den syngende have« bruger de tre skuespillere kun sig selv og en enkel scenografi. Instruktøren Lene Nielsen er meget bevidst om, at det måske er første gang børnene er i teatret. Det skal være nænsomt og skuespillerne skal respektere grænserne for deres publikum.

Når tryllekjolen svinger, kan teatret føles i pandehårets blaffen. Når katten skyder ryg, kan man næsten nå den og når frøen hopper, så bringer dens næste spring den måske uden for tæppet og op blandt børnene. Der er rigeligt drama i de ting.

Hænderne lever i de farvede handsker. De er blomster, edderkopper, sommerfugle og orme. En lille pige løfter sig lidt usikkert i sædet

og peger på en behandsket hånd, der kryber som en sneegl. Hun dumper dog hurtigt ned i bleen igen og godkender med et selvsikkert »negl«.

»Vi tager udgangspunkt der hvor børnene er. I ting de kender. Det mest eksotiske i denne forestilling det er muldvarpen. Vores udgangspunkt er kroppen, lydene og et enkelt sprog,« siger Lene Nielsen.

Selve historien om en fest på de enkelte dyrearters betingelser er mere med til glæde og udfordring for skuespillerne selv og de voksne publikummer.

»De helt små børn er det mest sensitive publikum, du kan opleve. Derfor skal din indsats være ægte og budskabet lige til. Nogle af vores kolleger synes, at der ikke er nogen udfordring i at spille for så små børn, fordi de ikke er aktive og kan råbe »pas på ulven,« siger Lene Nielsen.

KLOVNERIER OG KLAP

Erik Olsen har ændret på H.C. Andersen i sin anden forestilling, »Bytte bytte købmand«. Værdiforringelsen i »Hvad fatter gør« er slettet. Fatter gør i vores alles øjne det klogeste. Han bytter hesten til et æble af hvis lille kerne der kommer et træ, som kan mætte hele gården med æbler.

»Jeg er sikker på, at H.C. Andersen ville

have billiget det. Børnene interesserer sig ikke for om fatter gør en god handel. De ser på hvad han vil bruge det til, som han nu engang står med i hænderne.«

Fatter bytter først sin hest med en ko med spande til mælk inklusiv. Men spandene vælter. Han taber dem en for en, og publikum hyler af grin. Finmotorikkens problemer er genkendelige for den størrelse og klovnerierne skærper opmærksomheden for det der kommer, mener skuespilleren.

Fatter får et smækkys, og forestillingen belønnes med et bifald. Ligesom under forestillingen er der ikke megen teaterhvisken efter tæppefald. De små er ved at fordøje og finde historien i deres egen forunderlige og velkendte, eventyrlige og hverdagsagtige verden.

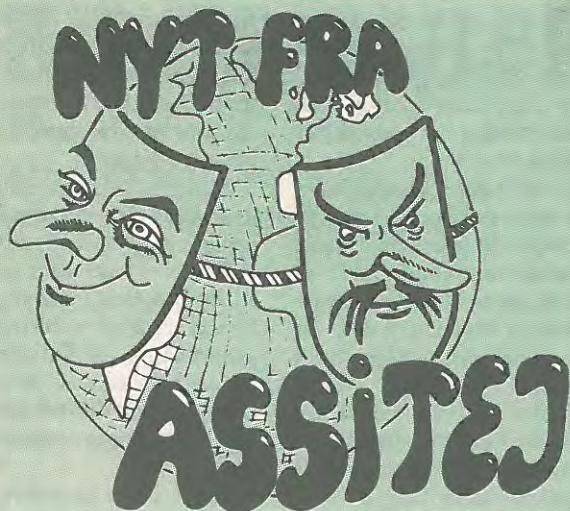
Iben Danielsen er freelance-journalist

»Trip Trap Træske« og »Bytte Bytte Købmand«. Jytte Abildstrøms Teater. Af Signe Birkbøll. Instruktør: Staffan Björklund. Scenografi: Enid Björklund. Musik: Lars Fjeldmose. Medvirkende: Erik Olsen.

»Den syngende have«. Egnsteatret Københavneren. Instruktør: Lene Nielsen. Medvirkende: Hanne Vestergaard, Lene Nielsen, Troels Kirk Ejning.

Erik Olsen og hans trædukker sørger for vuggestueateater i afslappede rammer.

VERDENSKONGRES I RUSLAND

ASSITEJ's 12. verdenskongres afholdes i dagene 1. - 8. oktober 1996 i Rostov-na-Donu i Rusland. Som tidligere arrangerer DANSK ASSITEJ en grupperejse for alle interesserede i Skandinavien - og til en meget fordelagtig pris.

Idet vi håber på tilstrækkelig tilmelding (200 personer fra Europa), regner vi med at chartre vores eget fly, der transporterer os direkte fra København (via Frankfurt) til Rostov.

Derved undgås bl.a. en mellemlanding/overnatning i Moskva på både ud- og hjemrejse.

Afrejse fra København 30. september - hjemkomst 9. oktober.

Kongres-pakken, som sælges gennem DANSK ASSITEJ, indeholder:

- charterfly København-Rostov-København
- 8 nætters ophold i Rostov (enkelt- eller dobbeltkahyt på en hotelbåd, der ligger og vugger blidt på Don)
- morgenmad og aftensmad på båden
- adgang til åbnings- og afslutnings-arrangement
- adgang til åbnings- og afslutnings-reception
- billetter til alle officielle festivalforestillinger (12)
- transport til og fra lufthavn i Rostov
- transport til og fra alle arrangementer under kongressen

Alt dette får man for: 8.200,- kr. i enkeltkahyt og 7.100 kr. i dobbeltkahyt (pr. person).

Kongressen vil bl.a. indeholde:

- officiel festival bestående af 6-8 russiske forestillinger og 4-5 internationale forestillinger
- off-festival med russisk og international deltagelse
- en lang række workshops og seminarer
- diskussionsfora om forestillingerne
- spændende foredrag
- en daglig kongres-avis med kommentarer og nyheder
- et videotek med bidrag fra hele verden
- uddeling af ASSITEJ Honorary Presidents' Award
- ekskursioner i Don-landet (bl.a. Tjekhov-museet i Taganrog)
- optræden af Don-kosakkerne
- nat-café med russiske specialiteter
- og meget mere

Og endelig er der naturligvis ASSITEJ's generalforsamling med valg af Executiv Komité, præsident osv.

Set fra et dansk synspunkt er det naturligvis spændende, hvem der bliver ASSITEJ's nye generalsekretær efter Michael Ramløse, der har siddet på denne post i de seneste seks år.

Der er ikke noget at betænke sig på - tag med til ASSITEJ's 12. Verdenskongres i Rostov.

Tilmelding hos DANSK ASSITEJ allersænest 1. april 1996.

BJØRNETEATER I KOSTROMA

Bjørneteaters bil foran dukketeatret i Kostroma Foto: Torben Huss.

Et møde mellem mennesker fra to forskellige kulturer og to forskellige teater-traditioner

Af Inge Duelund Nielsen

Ved lidt af en tilfældighed havnede der en morgen på Bjørneteaters skrivebord en invitation til at besøge et russisk dukketeater. Årsagen var

en nysgerrig dansk turist, der i sommeren 94 luskede rundt på dukketeatret i Kostroma og intetanende blev shanghaget til at formidle kontakt til danske børneteatre med udveksling for øje.

I Bjørneteateret tog vi udfordringen op og lod os

invitere til Kostroma i Rusland.

Det russiske teater bød på kost, logi og lommepenge, finansieret af kommunen og private sponsorer. Teaterrådet hjalp med transportudgifterne.

Kostroma ligger ca 300 km nordøst for Moskva, og er en by med 300.000 indbyggere.

Dukketeatret, der har sit eget hus tæt på byens hovedstrøg, har netop fejret 60 års fødselsdag. På lageret i kæl-

deren er dukker helt tilbage fra teatrets første år.

Teatret spiller udelukkende dukketeater. Som regel med stangdukker og skjult dukkeføring, men også af og til med åben dukkeføring. Der er cirka 14 faste skuespillere, scenograf, teknikere, malere, billetterdamer, instruktører osv.

Faggrænserne er meget skarpt trukket op. Det forekom derfor russerne meget besynderligt, at vi hos os allesammen arbejder med at spil-

DET KONFLIKTLØSE ØSTEUROPA

Mus, pindsvin, alfer, bamser, kani-ner og et skohorn var en del af selskabet hos det estiske børneteater

Af Kate Bryrup

I Sovjet-tiden havde alle større byer dels et børne/ungdomsteater og dels et dukketeater. I Estland er det i modsætning til de fleste tidligere sovjetrepublikker lykkedes at fastholde et offentligt tilskud på ca. 80 % til de »gamle« teatre. De nyetablerede teatre får ingen offentlig støtte men søger sponsorstøtte.

Det estiske børneteater ser med ganske få undtagelser ud til at være det samme som for 50 år siden. Vi kender osse stilen herhjemme: Kun tutte-nuttede dyr på scenen. De har aldrig en konflikt. Men synger en festlig sang. Følelser mærkes ikke. Spillestilen er ren faca-

de. Skuespillerne forholder sig næsten aldrig til hinanden. Scenografien er »festlig«. Der spilles for 200-700 publikummer ad gangen. Det hele er så »shinet« op med elektronisk båndmusik (teknø, pop og rock) oftest af nordamerikansk oprindelse.

Men undtagelserne var TARTU Børneteater med »Kunstneren Johannes' historier« (J. Pütsepp) og VON KRAHL Teatret med »Alice bag spejlet« (L. Carroll).

»Johannes« spilles på gulvet for op til 100 publikummer. På bagtæppet er der påsat en masse hjemmestrikkede sokker. Malergrej og en tom billedramme angiver en malers atelier. Forestillingen handler om en meget fattig maler, som ingen hjælper, end ikke hans kæreste. Men »den kunstneriske idé« vil hjælpe ham og gør det, ved at figurerne på malerens lærreder levendegøres, når maleren ikke ser det, og laver mad etc. »Den kunstneriske idé«

er osse fortælleren og den eneste, der taler i forestillingen. Fortælleren spiller på et lille simpelt instrument, det er musikken.

Alice« spilles på skift af de tre skuespillere. Der var en meget fin brug af to sammenflikkede »heste«, men gennemgående var historien svær at følge.

MED I HVIDOVRE

Estisk Assitej blev grundlagt af Hiie Fluss fra VAT Teatret for et par år siden. Assitej-folk fra de nordiske lande var inviteret til børneteater-festivalen og blev bedt om at indlede de daglige diskussioner om dagens forestillinger. De estiske teaterfolk var meget interesserede i diskussionerne, og skønt der nogle gange faldt hård kritik, kom de igen næste dag.

Der er et stort behov for inspiration og diskussion, derfor har Dansk Assitej inviteret to teaterfolk fra TARTU Børneteater til festivalen i Hvidovre i april 1996.

le teater, føre dukker, spille musik, stille op, køre bil osv.

Kostromateatrets personale er på kommunens lønningsliste, mens billetindtægterne skal dække den daglige drift af teatret. Den offentlige støtte er således øremærket udelukkende til lønninger. Desuden er den betinget af, at der sælges et bestemt antal billetter årligt, og at der laves et antal produktioner med traditionel stangdukketeknik.

DEN RØDE LØBER

En af teatrets skuespillere har lige haft 30 års-jubilæum ved teatret. Mange af de andre skuespillere har også været ved teatret i adskillige år. Det er tydeligt at børneteaterskuespillere er et respekteret erhverv, som en agtværdig borger ikke behøver skamme sig over at arbejde med. I Rusland er der to ligeværdige skuepilleruddannelser: Dukketeaterskuespillere og drama-

tisk skuespiller, som de kalder det.

Kostroma har indtil for nylig været fuldstændig lukket for besøgende. Selv russiske turister har været forment adgang. Det er en by med mange - omend dårligt vedligeholdte - smukke gamle huse og historiske mindesmærker, så nu »strømmer« turisterne til - siger de. Vi så nu ikke ret mange andre turister end os selv, og vi havde indtryk af, at det meste af byen vidste, vi var der. Hvordan vi færdedes, blev vi behandlet som grever og baroner.

I omklædningsrummet var der friske blomster, frugt og karameller til os mellem forestillingerne. Der blev arrangeret sejltur på Volga - og en fest, hvor de dansede og sang for os, og vi fik masser af gaver. Bjørneteateret fik en flot samovar og vi fik personlige gaver, tilmed også til vores

børn. Kun en sjælden gang lykedes det at få pungen op af lommen og købe en kop kaffe.

Det var meget uvant for os. Dels fordi vi ikke er vant til den form for gæstfrihed, og dels fordi vi ikke er vant til, at der er så megen opmærksomhed omkring vores fag. Men det var også lidt svært at tage imod, fordi vi ved, at vi har så uendelig mange flere penge, end de har.

FORESTILLINGERNE

Vi spillede vores forestilling, »Nattens Drømme«, seks gange, mens vi var der. Dels for teatrets personale og venner og dels for skole- og børnehavebørn.

Vi spillede på dansk, men havde indlagt nogle pauser, hvor en tolk kunne forklare nogle få ting, der var nødvendige for forståelsen.

Børnene kom i deres stiveste puds og virkede meget velopdragne. Ellers reagerede de nogenlunde som de danske. Det russiske publikum kunne tilsyneladende vældig godt lide forestillingen - i hvert fald fik vi meget ros.

I forestillingen er der meget musik, mange billeder og en særlig stemning - og ikke så meget tale - ikke så mange udsagn. Russerne kunne godt lide denne ikke dogmatiske måde at arbejde på. - Og det, at vi inddrager hele rummet (vi bygger et telt op i bambus og sort molton), syntes de var spændende og meget fremmedartet.

Vi så to af de fem dukkete-

aterforestillinger. Kostromateatret har på repertoire, efterfulgt af en lang diskussion om deres og vores teater. Deres forestillinger virkede lidt stivnede i formen, og vi fik den opfattelse, at mange af teatrets skuespillere faktisk har lyst til at eksperimentere mere, men at det ikke er så let - de nye tider til trods.

Begge forestillingerne var ledsaget af båndmusik, og det undrede os, at de ikke havde valgt at bruge levende musik til forestillingerne, når de trods alt havde så stor en stab. Men måske er deres bevilling så øremærket, at der end ikke kan skiftes en skuespiller ud med en musiker?

Vi fik ikke svar på spørgsmålet.

UBESVAREDE SPØRGSMÅL

Der var i det hele taget mange spørgsmål, vi ikke fik svar på. Dels fordi vi ikke nåede at stille dem i dagenes tætpakkede programmer, dels fordi vi kun kunne tale med få af teatrets personale uden tolk, og dels fordi vi mærkede, at visse spørgsmål ikke skulle besvares.

Selvom de nye tider har bragt mere åbenhed, mærker man, at den gamle frygt for at udtale sig stadig sidder i folk.

Til gengæld var russerne meget videbegærlige med hensyn til vores liv og forhold. Besøg som disse er til stor glæde for begge parter og kan ikke undgå at øge den internationale forståelse.

Danske teatermennesker i Rusland. Fra venstre: Inge Due-lund Nielsen, Dina Toft Jensen, Alexander Jezhow, Mogens Volden og Tom Nagel Rasmussen. Foto: Torben Huss

Forventningsfulde russiske børn på vej til ægte dansk bjørneteater. Foto: Torben Huss

REJSEN TIL DET UNDERSTE LAND

De uforudsigelige veje i en arbejdsproces

Af Mø Michelsen

Nogle medlemmer fra et skotsk børneteater ved navn Visible Fictions havde været til Festival 94. Her var de blevet så inspirerede og begejstrede for dansk børneteater, at de havde besluttet at forsøge et samarbejde med danske børneteaterfolk. Jeg blev af Dansk ASSITEJ spurgt, om jeg ville skrive og instruere et stykke med skotske og danske skuespillere. Det skulle tage udgangspunkt i en skotsk og en dansk myte og lade sig inspirere af de to folks forskellige kulturer. Om jeg ville!

Takket været initiativ fra Det Dansk Kulturinstitut i Edinburgh samt penge fra Skotland og Danmark (Teaterrådet) var projektet på skinner.

DET RIGTIGE EVENTYR

Jeg tog hurtigt kontakt til det skotske teater og en lang brevveksling indledte processen.

Målgruppen var allerede

bestemt: De 8 - 12 årige. Vi blev hurtigt enige om, at det første skridt måtte være at opsøge skotske myter og eventyr og lade det skotske eventyr være bestemmende for det danske.

Jeg gennemlæste en række skotske myter og eventyr, der bl.a. omhandlede konflikten mellem to folk, sælfolket og menneskene, smukke og væsentlige, men ingen af dem "tændte" mig rigtigt. Jeg havde en udefinerbar fornemmelse af, at jeg ville vide, når "skatten" var fundet. Hvorfor det ene eventyr frem for det andet? Jeg kontaktede Gud og Hvermand for at få relevante oplysninger, men det var som om vejen endte blindt. Som om jeg skulle opdage en anden vej.

I august oprandt endelig dagen, hvor jeg og to andre danske projektdeltagere skulle mødes med de skotske teaterfolk for første gang i Stirling - cirka midtvejs mellem Glasgow og Edinburgh). For at have et udgangs- og holdpunkt, havde jeg bedt alle medvirke om at medbringe en ting, der havde betydning for dem, samt det stærkeste, mest væsentlige even-

tyr, den for dem, vigtigste myte, hændelse eller drøm.

I løbet af no time var vi inde i en livlig, intens proces med at opdage og forstå hinanden. Sprogproblemerne var blæst væk på ingen tid, og alle var åndeligt på mærkerne for at opfange alt og ikke gå glip af noget. En drømmesituation for enhver kreativ proces!

BEKYMRRINGSDUKKER

Alle - tre skotter og tre danskere - fortalte stærke, personlige historier, drømme, myter og eventyr, der på ufattelig kort tid kom til at udkrystalisere sig i en slags tema: Hemmeligheder. Vi fortalte, tegnede, dansede, sang og improviserede ud fra de ideer, der hele tiden dukkede op - som ud af ingenting.

En havde medbragt de små bekymringsdukker fra Guatemala, som blev en vældig inspiration til leg med sprog, dukkens sprog. Hvad er fælles sprog? Følelsernes sprog? Vi begyndte, inspireret af dukkerne at operere med noget, vi kaldte "det lille folk". Tegningerne, som skulle udspringe af de billeder, der havde gjort stærkest indtryk, afspejlede yderlige-

re et fælles tema: Barnets ensomhed og rådvildhed. Hvilken vej skal jeg gå? Angsten for at blive til grin og afvist.

SKOTSK HISTORIE-FORTÆLLER

Det er for mig endnu i dag et lykkeligt mysterium, hvad man kan nå på fem dage. En af dagene fortalte vi danske historier fra den nordiske mytologi og spurgte skotterne om deres tidlige mytologiske historie. Hvad med den keltiske kultur? De så lidt tvivlrådige og beskæmmede på os.

Jamen, den er der jo, men vi kender den ikke. Men kan I ikke finde nogen, der ved noget? Efter et intenst og effektivt telefonisk efterforskningsarbejde, lykkedes det i sidste øjeblik at finde frem til en skotsk *storyteller*, fra The Isle of Skye. Han skulle fortælle sine keltiske myter på Edinburgh-festivalen, og vi kunne akkurat nå at møde ham den sidste dag.

Sjældent har nogen historiefortæller haft et mere motiveret og intenst lyttende publikum. Vi sugede til os fra den ældre, kiltklædte skotte - og underet skete: Det

var det, jeg havde ventet på! Det mærkelige var, at de keltiske eventyr han fortalte, havde en klar forbindelse til vores samtaler de foregående dage. Det var ikke så underligt, at vore skotske venner ikke kendte disse historier, for de har nemlig aldrig været nedskrevet. De er blevet mundtligt overleveret gennem generationer i løbet af de sidste 4.000 år - og oftest på det "forbudte" sprog, Gaelisk (et sprog, der er blevet undertrykt af englænderne og forbudt i tale, f.eks. i retten indtil for ganske nylig).

Her var i sandhed en hemmelighed af dimensioner! Ydermere optrådte noget, han kaldte "Det lille folk" i flere af myterne. Det var en slags elverfolk, der som oftest optrådte som en slags hjælpere på naturens betingelser. Havde vi intuitivt foregribet noget, eller var der blot tale om et tilfældigt sammenfald?

På vejen ud til lufthavnen fortsatte vi arbejdet. Hvad er stykkets titel? Og efter nogen søgen og leg fandt vi frem til en titel, vi alle kunne stå inde for: *Hidden Lands*. På dansk: Det underste land.

DET UNDERSTE LAND

Og jeg vendte hjem med hoved, sjæl og sind beriget af et væld af billeder, indfald, historier, levende ansigter, kroppe og sange. Allerede i flyveren begyndte noget at tage form. Da jeg kom hjem og satte mig til at nedfælde mine indtryk, væltede det ud med billeder, figurer og hændelser. Det begyndte at gå op for mig, hvorfor jeg ikke havde kunnet finde eventyret på forhånd. Grunden var, at jeg skulle digte vores eget eventyr - ud fra al den dybt personlige information og inspiration, jeg havde fået så rigeligt af.

Her sidder jeg så! Eventyret er begyndt. De første udkast til synopsis er udformet, faxerne flyver i begge retninger over Nordsøen - og der er ingen vej tilbage. Det udvikler sig som alle eventyr hver dag uforudsigeligt, og hvordan det vil ende, kan ingen endnu sige noget sikkert om. Det er en hemmelighed, som først vil åbenbares til næste år, når forestillingen gæster Festival 96.

Mø Michelsen er dramatiker og instruktør

TEATER I KIRKEN

Der skal nok være nogle, der mener, at dramaet ikke har megen plads i en hverdagsdansk gudstjeneste. Det er i det højeste noget med krybbe-spil ved juletid og egnsspil med kirkelige elementer.

Men faktisk mener andre, at kirkespil vil indtage en betydeligt større plads i fremtidens kirkelige arbejde. Til den ende har »Kirkespilsudvalget for Dansk Amatør Tea-

ter Samvirke« udgivet en lille bog, der argumenterer for fælles træk og muligheder, gøgle-re og teologer imellem.

Bogen indeholder lidt kirkespilshistorie, teoretiske og praktiske synspunkter - samt en liste over/ anmeldelse af tilgængelige kirkespil.

»Kirkespil, klovneri og forkyn-delse«. Af Bent Rasmussen m.fl. 70 sider. DATS' kirkespilsudvalg.

KAMIKAZETEATRETS TURANDOT

Musikteatret har indtaget 90'ernes danske teaterliv. Kamikazeteatrets version af russiske Carlo Gozzis »Turandot«, opført på Rialto i nov/dec 93 var et moderne og ekspressivt bud på genrens performance-agtige mulighe-

der.

Forestillingen indgår nu

som »rammefortælling« i en bog, der både er en kort indfø- ring i en moderne teaterfo- restillings elementer og en undervisningsbog for faget dramatik i gymnasieskolen.

»Turandot - en musikteaterfo- restilling fra 90'erne«. Af Bir- gitte Dam. 55 sider, kr. 128. DRAMA.

BRUGSBOG FOR TEATERELSKERE

Sådan benævner forlaget selv »Spillevende Dramatik og Teater«, hvori Peter Elung-Jensen bruger løs af sine erfa- ringer som dramalærer. Men trods teoretiske afsnit om fx. dramaets struktur, analyse, skuespillerens arbejde m.m., er der angiveligt ikke tale om en decideret lærebog, men om et katalog over elementer og tanker i den skabende proces

med at lave teater.

Det er en velskrevet bog, der med afsæt i gamle klassi- kere som Stanislavskij og Brecht og nye som Barba og Dehlholm når vidt omkring og virker dejligt moderne i sin udformning.

»Spillevende Dramatik og Teater. Af Peter Elung-Jensen. 172 sider, kr. 160. Forlaget Systime.

ARBEJDSBOG FOR TEATERARBEJDERE

En anden meget brugsoriente- ret bog med pædagogisk sigte er »Drama og teater«, der med undertitlen »en pædago- gisk metode« fortæller, at her har vi endnu en dramapæda- gogisk lærebog til et fag i fremgang.

Denne er oversat fra den engelske udgave og består af nærmest programatiske og

meget gennemarbejdede for- løb med øvelser, lege og kon- krete anvisninger for de dra- matiske forløbs indre og ydre struktur. Procesorienteret og produktrettet på klassisk vis og overskueligt disponeret.

»Drama og teater - en pæda- gogisk metode«. Af John O'Toole og Brad Haseman. 160 sider, kr. 198. DRAMA.

NYE NISSERIER

Det er allerede alt for sent at starte på de store juleforestil- lingen, men mindre stykker går an - og til den ende har DRAMA udgivet fire små julespil for mindre børn i sko- le og børnehaver. Der er tale om spil på 15-25 minutter og tilpas mange medvirkende.

»Julen er et eventyr«. Af Ove

Vith. 16 sider, kr. 38. »Små julespil for store grupper - tre minimusicals«. Af Marianne Mølsted. 30 sider, kr. 48. »Nissen, katten og den halve marcipangris«. Af Henriette H. Trap. 14 sider, kr. 38. »Slå ørerne ud, det'jul«. Af Flem- ming Nordenhof. 15 sider, kr. 38. Alle forlaget DRAMA.

TIDSSKRIFTER

TEATER ET nr. 75: En rundtur til teaterlivet i de øvrige nordi- ske lande; fire teaterskribenters syn på sæson 94/95, herunder børneteateret; portræt af den tyske »klassiker-mishandler« Frank Castorf; portrætsamtale med danseren og koreografen, nu 80-årige Nini Theilade; samt beske synspunkter om- kring Det Kgl. Teaters ballet.

entre nr. 3/95: Artauds liv og kunst; rapport fra Broadway; et slag for radioteatret; interview med rektor ved Teaterhøjsko- len i Stockholm, Fred Hjelm; Vilhelm Mobergs teaterliv m.m.

Teaterbladet nr. 184: Seminar om film- og teaterskuespil; Teatro Imagen i Chile m.m. Nr. 185: Om kunst og politik i anledning af de franske prøvesprængninger; symposi-

um i dansemedicin; refleksio- ner over teatrets nødvendig- hed. Nr. 186: TEF-kursus om Goethes farvelære; skuespiller- agenter i Danmark?; Nr. 224: Teaterkunst i skolen; det kunst- neriske amatørteater, dan- sesymposium i Lausanne.

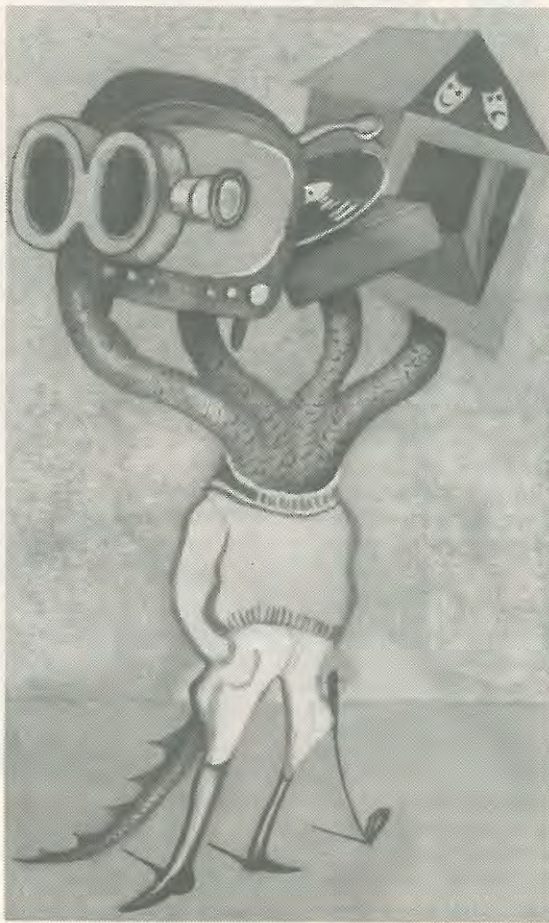
Rampelyset nr. 223: Amatørtea- ter i Göteborg; uddannelse af amatører; verdens første egn- spil igen igen.

drama nr. 3/95: Om Lucia-tradi- tionen; dramafaget i grundsko- len; forskning i drama.

Elsa nr. 2/95: De svenske frie teatergruppers gratisblad med bl.a.: Teaterkritiker Pia Huss om ungdomsteater som teatre- nes ildprøve; portræt af Musik- teatergruppen Oktober.

Unima sep/95: Temanummer om afrikansk animationsteater.

EN FIMSET BURGØJSERANSTALT?

Maleren Lars Nørgaard har udført omslaget og en række farvemattede akvareller. Disse illustrerer alle en meget spe- cifik hændelse, omtalt i bogen, men er ikke desto mindre lidt irriterende spredt vilkårligt rundt om i bogen

Underholdende og ramsaltet livtag med Det Kongelige Teaters turbulente historie

Det startede ganske uroyalt i 1721 med teatret i Lille Grøn- negade, hvor man for første gang forsøgte at spille teater på dansk. Den pengemangel, der synes at være de fleste teatres barsels gave, betød dog siden fallit og lukning.

Men en af initiativtagerne og storleverandør af ny dansk dramatik, Ludvig Holberg, medvirkede via sine gode for- bindelser siden til, at der med kongelig status og nogen offentlig støtte blev oprettet et nyt dansk-sproget teater på Tjæregrunden, hvor National- scenen stadig har til huset.

En kongelig bestemmelse gjorde på samme tid det hidti- dige gruppeteater med kollek- tiv ledelse (!) til et instituti- onsteater. Direktion og direk- tører blev oftest udpeget blandt officerer eller højere embedsmænd, hvor af mange viste en fornem uformåen- hed for teaterkunsten, herunder ikke mindst hvad angik reper- toirevalg og personaleledelse, og det synes at være en af

Engbergs pointer, at det har forfulgt teatret lige siden.

En anden af forfatterens ærinde er at påvise, hvordan Det Kgl. Teaters historie meget præcist afspejler social- og magtforhold i samfundet gennem de 250 år. Hvor det i starten havde været pøblens teater - det var nemlig tyende, håndværkere og søfolk, der fyldte galleriet og parterret i de første mange år - blev det via udpegningen af direktører og ledere til den enevældens, embedsstandens, militærets og siden erhvervslivets teater.

FINERE PROSTITUERED

»Til Hver Mands Nytt« er et voluminøst to-bindsværk på knapt 1200 sider, som kom- mer godt omkring såvel de fire kunstarter - teatret, operaen, balletten og kapellet - omend indsigtfuldheden måske lovlig tit baserer sig på partsindlæg fra forurettede kunstnere og kritikere.

Men fornøjelig læsning er det, når det store overblik bry- des af detaljer, anekdoter og gedigen sladder.

Vellystent svælger forfatte- ren i navne og intriger og cita- ter helt fra teatrets første tid, hvor pæne damer kun kunne opholde sig i logen og kun hvis der ikke blev spillet

»vovede« stykker - og hvor de kvindelige spillere blev be- tragtet som finere prostituer- de, og da i øvrigt også tit hav- de bijob som elskerinder for fornemme rigmand eller magtfulde folk fra teatrets ledelse.

Skuespillere regnedes dog knapt nok for rigtige menne- sker. En kvindelig spiller fik således øvrigheden på nakken og en bøde tilmed for ikke at neje dybt nok for en adels- mand, som hun tilfældigt mødte på gaden; man var for- ment adgang til de pænere steder osv., og det selvom mange af de mest kendte og bedste skuespillere havde en stjernestatus, der næsten kan måle sig med nutidens kulørte overfladedyrkelse.

Men også teatercheferne står for skud i den uendelige historie om dårlig økonomi umulige repertoirevalg, kor- rupte teatercensorer og selv- bestaltede smagsdommere.

TRADITION FOR KIV

En disputs mellem Holberg og en samtidig og nu forlængst glemt forfatterkollega ved navn Joachim Richard Paulli omkring 1720'erne om kun- sten at skrive for teatret viser, at strid og nid er en ældgam- mel tradition i dansk teater, og den tradition holder forfatte- ren, der er professor i nyere historie ved Århus Universi- tet, gerne i hævd.

Engberg har i såvel sin bog som i pressen beklaget sig over, at han ikke har fået adgang til det arkivmateriale fra teatrets nyere tid, dvs. 1965 og frem til nu, som sta- dig befinder sig på selve teat- ret. Det Kgl. Teaters chef, Michael Christiansen, der ikke just får smigrende omta- le, kalder værket useriøst og tendentiøst og har derfor næg- tet at medvirke til en bog, der

bl.a. forfægter det synspunkt, at en lukning ikke er det værste, der kan ske, hvis ikke kursen lægges om. De 280 millioner kroner, som teatret modtager i indeværende sæ- son, kan jo i givet fald bruges til megen anden god kunst.

FOLKEFJENDSK

Disse udfald om teaterkun-stens funktioner jo underhol- dende nok i sig selv, også set fra børneteaterhøjde, selv der i sagens og historiens natur ikke er meget om Det Kgl. Teaters få forsøg på at lave kunst for børn.

Men det skal da lige næv- nes, at selvom ungdomsop- røret ifølge Engberg nærmest gik sporløst hen over mam- mutinstitutionen, så måtte teatret dog »lide den tort, at en af dets yngste skuespillere, Niels Andersen i november 1968 offentligt forklarede, at teatret var fiseformet, snob- bistisk, finkulturelt og folke- fjendsk«.

Andersen tog selv conse- kvensen og er nu en - p.t. meget omdiskuteret - del af det opsøgende danske børne- teater.

Det Kgl. Teater derimod mangler ifølge Jens Engberg at drage nogle repertoiremæs- sige konsekvenser, der bl.a. kan modsige dramatikeren Jess Ørnsbo, der i harmdirren- de protest mod teatrets ringe lyst til at investere i nyere dansk dramatik har udtalt, at: »Det Kongelige Teater er en manden, fimset københavnsk burgøjeranstalt uden kontakt med virkeligheden uden for porten«.

»Til hver mands nytte. Histo- rien om Det Kongelige Teater 1722-1995«. Af Jens Engberg. 1156 sider (to bind). 775 kr. indtil 10.1.96, herefter 895 kr. Forlaget Frydenlund Grafisk.

Tegninger af nu afdøde Hans Bendix - bl.a. Politikens tea- tertegner gennem mere end 30 år - draperer Engbergs store værk. Hentet fra Bendix' eget arkiv med omkring 5000 teg- ninger, der nu er deponeret på Det Kgl. Bibliotek.

Hans Bendix: Poul Reumert og Elith Foss i Mascerade. 1954

nye bøger
nye bøger

v. Carsten Jensen

REPERTOIRE *next*

DEN BLÅ HEST

Oddervej 80, 8270 Højbjerg, tlf. 86 27 49 44

SMILET VED STIGENS FOD

»I wrote a little book "The smile at the foot of the ladder", I think it might just be possible to use it in a theatre like yours. It would be a joy and honor to work with your group.«

Henry Miller, 30. Sept. 1965

Disse ord skrev Henry Miller for 30 år siden til Michael Meschke, leder af Marionetteatern i Stockholm.

Det er derfor i dag en stor glæde for Den Blå Hest at have selvsamme Michael Meschke som gæsteinstruktør på stykket »Smilet ved stignens fod« frit efter Henry Millers historie.

Auguste, klovn og stjerne i cirkus, livets digter, forlader cirkus' magiske verden for at agabondere, som en Storm P-figur, i en søgen efter identitet.

En vidunderlig historie, der som Henry Miller sagde, kan tjene som inspirationskilde for en, som vil finde klovnen i sig selv, for at unne grine af sig selv, for simpelthen at leve.

I den poetiske atmosfære smelter skuespillets og dukkens spil sammen for at synliggøre ramaets forskellige lag, tro mod Henry Millers værk.

Støttet af Kulturfonden, Aarhus Kommunes Kulturpulje og Teater & Dans i Norden.

Aldersgruppe: Unge og voksne
Instruktør: Michael Meschke
Medvirkende: Francois Boulay og Lone Nedergård
Scenograf: Michaela Meschke
Kostumer: Lise Bøhnes
Komponist: Henrik Bredholt
Dukkemager: Greta Bruggeman
Værksted: Michael Nielsen
Administration/PR: Jørgen Ehler og Annelise Larsen
Program/plakat: Adi Holzer
Varighed: 1 time
Pris: Kr. 6.250
Turnéperiode: Fra 1. marts 1996
Spilleareal: 8 x 8 x 4 m
Mørklægning: Kræves

NYE NUMRE HOS BØRNETEATER-SAMMENSLUTNINGEN

Børneteatersammenslutningen fik pr. 1. november nye telefon- og faxnumre. Sekretariatet, der har til huse Hvidkildevej 64, 2400 København NV, har nu telefonnummer 38 33 60 40 og faxnummer 38 33 60 42.

DET UNDERSTE LAND/HIDDEN LANDS

– Et dansk-skotsk samarbejdsprojekt

Inde i enhver af os er der hemmeligheder, som vi ikke ønsker at afsløre for andre – af frygt for afvisning eller drilleri.

Men når vi lukker dørene til vore dybeste hemmeligheder, lukker vi også dørene til eventyrenes og skattenes fantastiske magi.

Sophie modtager en dag et mystisk brev,

Musikteatergruppen Rivegildet flytter. Fra 1. december 1995 har Musikteatergruppen Rivegildet ny adresse og telefonnummer:

Musikteatergruppen Rivegildet
 Grimshovedvej 2, Kongsgårde
 8420 Knebel
 Tlf. 86 35 68 65 (kl. 10.00-14.00)

som sender hende på en magisk rejse til Det Underste Land. Hun følges med nogle mærkelige rejsekammerater, som hun aldrig har set før. Men det er, som om de kender hende i forvejen. Hvem er de? Venner eller fjender? Og hun oplever eventyrlige og farlige ting på sin rejse.

Har du lyst til at rejse med? Og vil du vide, hvilke hemmeligheder Sophie kommer ud for, hvordan det er at være i Det Underste Land? Så kom med! Men sig det ikke til nogen. Det er en hemmelighed!

Forestillingen er blevet til et samarbejde mellem Den Blå Hest, Dansk ASSITEJ, Visible Fictions Theatre (Skotland) og MacRobert Arts Centre (Skotland). Der er ydet økonomisk støtte fra Teaterrådet og Kulturministeriet.

Aldersgruppe: 8-12 år
Pris: Kr. 7.500 incl. moms
Tilskuerantal: Max. 100
Spilleareal: Br. 10 m, læ. 10 m, høj. 3,5 m incl. publikum
Strøm: 380 V, 3 x 16 A
Mørklægning: Kræves
Varighed: 70 minutter
Turnéperiode: 29. april-17. maj 1996
Manuskript og instruktion: Mø Michelsen
Scenografi: Mark Leese
Musik: Yngvil Vutuguttu
Medvirkende: Kaj Pedersen, Elsebeth Møller, Kate Brailsford og Douglas Irvine

DANSK RAKKERPAK

er flyttet og træffes nu på adressen: Meinungsgade 8D, 1. midtfor, 2200 København N.
 Tlf. 35 36 47 48

MARIPOSA

Mariposa flytter igen. Den nye adresse er:

Mariposa Teatret
 Strandlodsvej 6 C – i gården
 2300 København S
 Tlf. 32 96 66 69

CORONA DANSE-TEATER

Blytækkervej 5,2, 2400 København NV
 Tlf. 38 33 83 33

TIGERTANGO

Corona Danseteaters og Det Lille Turneteaters forestilling med arbejdstitlen »Det store spring« har nu fået sin endelige titel, »Tigertango«.

De medvirkende er som tidligere meddelt, og Anne Eltard spiller violin sammen med Christian Glahns bas.

I Den Røde Brochure fremgår det, at Kristian Vang Rasmusen er scenograf, hvilket dog ikke er tilfældet. Til gengæld har Trine Walther været kostumier på forestillingen.

Forestillingen kræver ikke længere 380V/16A, men kun 220V/10A.

Forestillingen turnerer primært i sæson 1996/97: 9.9.96-5.10.96 og 19.2.97-15.3.97.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 45.

RIVEGILDET

Grimshovedvej 2, Kongsgårde, 8420 Knebel.
 Tlf. 86 35 68 65

SUMMERTIME

Med musik, inciterende rytmer og sang indtager de pladsen – fylder luften med stemning.

Stemning af sommer...

Lader musikken og instrumenterne tale for sig med de billeder, der opstår.

I bevægelse og lyd fører de os igennem hver deres historie – som de har til fælles.

Og hvem er de? Nogen vi kender? Måske kender vi dem kun fra nogle sider. Måske kan sommeren få andre sider frem.

Musikteater for hele familien – en oplevelse for alle aldre.

»Summertime« kan spilles udendørs på torve, gader i skolegårde, ja, hvor som helst. Men – »Summertime« fungerer også fint indendørs.

Tekniske krav: 220 V
Pris: Kr. 5.800 + moms, ialt kr. 7.250

Forfatter og komponist: Musikteatergruppen Rivegildet
Medvirkende: Henrik Glahder, Hendrik Nikolajsen, Gitte Sloth

DANS – SÅ MAN FORSTÅR DET

Hører du til dem, der går langt uden om dans – synes, dans er svært at forstå?

Så har du chancen for at finde »den magiske nøgle« på festival 96' arrangørkonference fredag den 19. april.

Anne Flindt Christensen, teater- og danseanmelder på Information, vil på baggrund af en introduktion til moderne dans give bud på redskaber, som kan bruges i forbindelse med at se danseforestillinger.

Disse redskaber vil man så kunne bruge, når Corona Danseteater viser deres børneforestilling »Frø – det kan du selv være«.

Jørgen Carlsund, koreograf og kunstnerisk

leder af Corona Danseteater, fortæller i den forbindelse om sit arbejde med dans for børn, og om de valg han må tage, og de tanker han gør sig, når han laver en forestilling.

Arrangørkonferencen foregår i Medborgerhuset, Hvidovrevej 280 i Hvidovre den 19. april fra kl. 8.30 - ca. 16.30. Prisen er kr. 350, og tilmelding og betaling sendes inden 1. april til Teatercentrum, som står for arrangementet sammen med Børneteater-Sammenslutningen.

TILMELDINGSBLANKET

(indsendes til TEATERCENTRUM senest den 1/4 1996)

Navn:

Adresse:

Postnr./By:

Tlf.nr.:

Repræsentant for:

Deltagerafgift kr. 350 (incl. frokost og kaffe) er indbetalt pr. check ☐ giro ☐

til TEATERCENTRUM, Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K.
 Tlf. 33 15 69 00. Giro 5 18 46 73.

SMÅ SCENER • SMÅ SCENER • SMÅ SCENER • SMÅ SCENER • SMÅ SCENER •

KØBENHAVN OG OMEGN

Anemone Teatret

"BAGERIET"
Suhmsgade 4, 1125 Kbh. K
Tlf. 33 32 19 49

Når du ser et stjernesud
ANEMONE TEATRET
Aldersgruppe: Min. 4 år
Spilletidspunkt: Tirs.-ons. kl. 9.30 og 11, tors. kl. 14.15 og 17, fre. kl. 17, lør.-søn. kl. 13 og 15.

Den flyvende kuffert
ANEMONE TEATRET
Aldersgruppe: Minimum 4 år
Spilletidspunkt: Tir.-ons. kl. 9.30-11, tors. kl. 14.15 og 17, fre. kl. 17, lør. kl. 14, søn. kl. 12 og 14
Yderligere oplysninger: Kulturby 96.

Holbergsgade 30, 1057 Kbh. K.
Tlf. 33 12 14 60

At stå på Valby Bakke
BADTEATRET
Aldersgruppe: 3 år og op
Spilletidspunkt: 18. feb. - 1. marts og 10-27 april. Man.-fre. kl. 9.30 og 11, søn. kl. 13 og 15.
Yderligere oplysninger: Billetpris: kr. 37,-.

Stranden
BADTEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 23. marts - 27. april 96. Man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Alle Arte-ordninger.

KAFCAFEEN

Skindergade 3
Billetlff. 33 12 58 14

Guds blinde øje på den mystiske hede
CAFETEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Premiere 2. dec. '95. Spiller til 22. dec. 95 (+ evt. 2.-10. jan. 96). Pris kr. 100, unge under 25 kr. 50.

I en fremmeds øjne
CAFETEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 13. jan.-10. feb. Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Pris voksne kr. 100, unge under 25 kr. 50.

Den fremmede
CAFETEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Ur-premiere 24. feb. Spiller til 23. marts. Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 17

CIRKUSBYGNINGEN

Axeltorv
Tlf. 33 15 01 11

Dex - en jazz odysse
NYT DANSK DANSETEATER
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: Premiere 23. feb. 96. Tirs.-lør. kl. 20, søn. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Arte's A, B, C og D priser. Alle Arte ordninger.

COMEDIEVOGNET

Griffenfeldsgade 7 A, 1 tv.
2200 Kbh. N
Tlf. 35 36 65 22, kl. 12-15

Paradis i sandkassen
COMEDIEVOGNET
Aldersgruppe: For mellemgruppen
Spilletidspunkt: 13.-31. marts. Ons. kl. 14, tors. kl. 14 og 19, fre. kl. 10 og 19, lør. kl. 15 og 16.30, søn. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Løssalg: Kr. 60, børn og unge under 25 kr. 36, institutioner kr. 36, Arte abonnemeter kr. 40. Forestillingen er refusionsberettiget.

DANSESCENEN

Øster Fælled Torv 34, 2100 Kbh.
Tlf. 35 43 83 00, fax 35 43 81 10
Billetlff. 35 43 58 58, kl. 12-16.30

Trilogy 1995
COMPAGNIE PHILIPPE SAIRE
(Schweiz)

Aldersgruppe: Voksen
Spilletidspunkt: 7.-9. feb. 96, kl. 20
Yderligere oplysninger: Pris voksne kr. 100, unge kr. 50.

DRY - Den ultimative regndans

I will give my love an apple
ANDERS CHRISTIANSEN - CAMILLA STAGE
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 16.-27. jan. 96, kl. 20, undt. søn. og man.
Yderligere oplysninger: Pris voksne kr. 100, unge kr. 50.

Two by Eartha & Tango-babe
IRENE HULTMANN & DANCERS
(USA/SVERIGE)

Aldersgruppe: Voksen
Spilletidspunkt: 14.-16. feb. 96, kl. 20
Yderligere oplysninger: Pris voksne kr. 100, unge kr. 50.

No one is watching
MEG STUART & DAMAGED
GOODS (BELGIEN/USA)
Aldersgruppe: Voksen
Spilletidspunkt: 21.-23. feb. 96, kl. 20
Yderligere oplysninger: Pris voksne kr. 100, unge kr. 50.

Store Scene
Nørregade 39, 1165 Kbh. K.
Tlf. 33 12 18 45

Gøngehøvdingen
Af Brunse/Spies/Harris
efter Carit Eftar
FOLKETEATRET
Aldersgruppe: 6-85 år

Spilletidspunkt: 26. jan.-30. marts.
Tirs.-fre. kl. 19, lør. kl. 17, søn. kl. 14
Yderligere oplysninger: Pris: A: kr. 195 - B: kr. 150 - C: kr. 105 - D: kr. 65. Under 25 år: A: kr. 140 - B: kr. 100 - C: kr. 55 - D: kr. 41.

Nattergalen

Duketeater frit efter H. C. Andersen
FOLKETEATRET
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkt: Lør. 10. feb. kl. 16, søn. 11. feb. kl. 13, lør. 17. feb. kl. 16, søn. 18. feb. kl. 13
Yderligere oplysninger: Pris kr. 35.

Toldbodgade 6, 1253 Kbh. K.
Tlf. 33 14 30 24
Billetbestilling: 33 11 20 04

Den døde abe

TEATER FÅR302
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Premiere 23. nov. Alle Arteordninger.

Tykke mænd i kjoler

TEATER FÅR302
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Premiere 1. feb. Alle Arte-ordninger.

INDRE BY MEDBORGERHUS

Ahlefeldtsvej 33, 1359 Kbh. K.
Tlf. 33 13 30 75, kl. 10-22

Kong Fusk

TEATRET LAMPE
Aldersgruppe: Skole og familieforestillinger
Spilletidspunkt: 11.-24. marts 96. Man.-tors. kl. 10 og 14, fre. kl. 19, søn. kl. 14 og 16
Yderligere oplysninger: Premiere 11. marts. Børn og unge under 25 år kr. 36, løssalg kr. 60, institutioner kr. 36.

Brentedalen 8, Tranegilde
2635 Ishøj, tlf. 43 73 60 98

Nissen i julestuen

ISHØJ TEATER
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkt: 13. nov.-22. dec. 96 kl. 9.30, 10.45, 12.00 og 13.30
Yderligere oplysninger: Henvendelse på teateret: Tlf. 43 73 60 98 mellem kl. 9 og 15.

Nybyggerne ved floden

ISHØJ TEATER
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkt: 5. feb.-1. jun. Man.-fre. kl. 9.30, 11.15, 13.30
Yderligere oplysninger: Pr. tlf. 43 73 60 98 ml. 9-15.

Nørrebrogade 37, 2200 Kbh. N
Billetlff. 31 39 92 95 og
billetnet 38 88 70 22

Løgner

THYRSOS TEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 9.-24. feb. 96, ikke man. Tirs.-fre. kl. 20, lør.-søn. kl. 17
Yderligere oplysninger: Arte pris-gruppe C.

Augustine big hysteria

TEATER UNDER ZENITH
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 7.-27. marts 96. Tirs.-fre. kl. 20, lør.-søn. kl. 17
Yderligere oplysninger: Arte pris-gruppe C.

KOSTALDEN BRUMLEBY

Østerallé 34 ml. Trianglen og Parken
Tlf. 35 36 47 48

Den bedste gave

DANSK RAKKERPAK
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkt: 7.-22. dec. 95. Man.-fre. kl. 20.30, lør.-søn. kl. 16
Yderligere oplysninger: Pris voksne kr. 100, unge kr. 60, gruppe og Arte kr. 80.

Lavendelstræde 5-7, 1462 Kbh. K
Tlf. 33 12 27 13

Hulter til Bulter

DET LILLE TEATER
Aldersgruppe: 5-8 år
Spilletidspunkt: 12. marts - 5. maj 96. Man.-fre. kl. 9.30 og 11, lør. lukket, søn. kl. 13.30 og 15
Yderligere oplysninger: Premiere 12. marts 96.

RIDDERSALEN

Allégade 7-9, 2000 Frederiksberg
Tlf. 31 87 87 10

De underjordiske

JYTTE ABILSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: Familiefeststilling (6 år og op)
Spilletidspunkt: 15. nov. - 17. dec. 95. Ons.-fre. kl. 18.30, lør. kl. 14 og 17, søn. kl. 14. Skoleforestillinger: Ons., tors., fre. kl. 10.15
Yderligere oplysninger: Pris skoleforestillinger kr. 60. Alle Arte-ordninger gælder.

En 1/2 vind

JYTTE ABILSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: 6-12 år
Spilletidspunkt: 8. jan.-19. jan. Man.-fre. kl. 10
Yderligere oplysninger: Pris kr. 60.

SMEDEHALLEN

Kastanie Allé 14, 2720 Vanløse
Tlf. 38 79 28 22

Snedronningen

THEATER LA BALANCE
Aldersgruppe: Familiefeststilling, fra 8 år og op
Spilletidspunkt: 15.-24. feb., man.-lør. kl. 15 og 19, fre. dog kun kl. 19. 26. feb.-16. marts, man.-ons. kl. 10 og

15, tors.-lør. kl. 15 og 19, fre. dog kun kl. 19
Yderligere oplysninger: Premiere 15. feb. Pris børn og unge kr. 36, institutioner kr. 36, løssalg kr. 60.
Ring for nærmere oplysning vedr. refusion og Arte-rabat.

Tåstrupgårdsvej 3, 2630 Tåstrup
Tlf. 42 52 14 30

Den pokkers mur

TÅSTRUP TEATER
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 9.-29. marts 96. Man.-tors. kl. 10 og 19.30 samt fre. kl. 10
Yderligere oplysninger: Priser unge under 25 år kr. 36, voksne kr. 100 C samt kr. 130 B.

Juletræslyven

TÅSTRUP TEATER
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 3.-22. dec. Man.-fre. 9.30 og 11, søn 14 og 16. Fra 10.-21. dec. spilles ligeledes man.-tors. kl. 19
Yderligere oplysninger: Pris børn kr. 45 samt aften 36, voksne kr. 100 C og kr. 130 B.

Frø - det kan du selv være

CORONA DANSETEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 12.-16. feb. 96 kl. 9 og 11.

Ordruphøjvej 2,
2920 Charlottenlund
Tlf. 39 63 10 96 kl. 10-13

Nøddebo Præstegaard

TEATRET BAG KROEN
Aldersgruppe: 4-100 år
Spilletidspunkt: 25. nov.-22. dec. 95. Tirs., ons., tors., fre. kl. 19.30, lør. og søn. kl. 14 og 19.30
Yderligere oplysninger: 1 1/2 time før aftenforestillingerne tilbydes det store ta' selv julebord.

Fyrtejet

TEATRET BAG KROEN
Aldersgruppe: 4-12 år
Spilletidspunkt: 1. marts-22. april. Tirs., ons., tors. kl. 10, fre. kl. 16, lør. og søn. kl. 14.

VIFTEN

Rødovre Parkvej 130, 2610 Rødovre
Tlf. 36 70 45 21

Gummi Tarzan

FAMILIE TEATRET
Aldersgruppe: 5-12 år samt voksne
Spilletidspunkt: 9. dec.-22. dec. Hverd. kl. 19, lør. og søn. kl. 14
Yderligere oplysninger: Pris voksne kr. 130, 100, 60. Børn kr. 80, 50, 36. Alle Arte/DT-ordninger.

Rejsen tilbage

TEATER REFLEKSION
Aldersgruppe: Voksne og børn fra 8 år
Spilletidspunkt: 22.-29. feb. (begge dage incl.) Hverdage kl. 19.30, lør.

og søn. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Pris voksne kr. 65, børn og unge under 25 år kr. 25.

Zangenbergs Teater

Bernstorffsgade 7, Tivoli,
1577 Kbh. V. Tlf. 33 14 50 05

Kong Gulerod og Tudeprinsessen

ZANGENBERGS TEATER
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 2. okt.-15. dec. Man. kl. 10 og 11.30, tirs., ons., fre. kl. 9.30 og 11, tors. kl. 11 og 14
Yderligere oplysninger: Pris institutioner kr. 35, private kr. 45.

Fyrtårnet

ZANGENBERGS TEATER
Aldersgruppe: 5-11 år
Spilletidspunkt: 9. feb.-27. marts. Man. kl. 10 og 11.30, tirs., ons., fre. kl. 9.30 og 11, tors. kl. 11 og 14
Yderligere oplysninger: Generalprøver 5-8. feb. Pris kr. 30. Priser ellers grupper voksne kr. 48, voksne kr. 60, børn kr. 36.

TEATRET ZEPPELIN

Valdemarsgade 15, 1665 Kbh. V.
Tlf. 31 22 04 78

Miraklernes tid

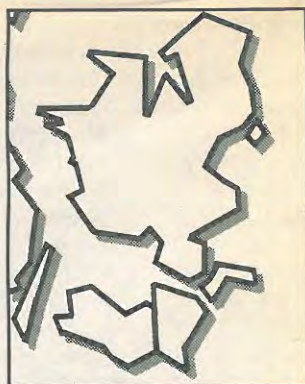
TEATRET ARTIBUS
Aldersgruppe: Fra 12 år og op
Spilletidspunkt: 12.-14. dec. kl. 10 og 12, 15. dec. kl. 10
Yderligere oplysninger: Pris kr. 42. Grupper á mindst 10 pers. kr. 36.

Frø - det kan du selv være

CORONA DANSETEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 29. jan.-9. feb. Man.-fre. kl. 9.30 og 11.

Et eventyrligt møde

TEATER VESTVOLDEN
Aldersgruppe: Familiefeststilling fra 8 år
Spilletidspunkt: 12.-25. feb. Tirs.-fre. kl. 19, lør.-søn. kl. 15
Yderligere oplysninger: Arte/DT-ordninger, prisgruppe D.

SJÆLLAND OG ØERNE

ARRESØ TEATER

Arresøgård Alle 2, Ramløse,
3200 Helsingør
Tlf. 48 71 24 25 (11-13 og 17-19)

**Cleopatra Maria von Krohgs
hemmelige hule**
ARRESØ TEATER

Børneteaterby '96:

HANS CHRISTIAN & SØREN

Børneteatrene vil gøre deres til at markere børnekulturen i forbindelse med Kulturby '96 - bl.a. ud fra den fornuftige betragtning, at kulturprojekter bør række videre end blot et enkelt markeret år og at nutidens børn uomgængeligt er fremtidens samfundsborgere og kulturforbrugere.

Børneteaterby '96 er resultatet af et samarbejde mellem 22 storkøbenhavnske børneteatre. Heri indgik fra starten fire delprojekter:

»Hans Christian og Søren«, »Byens Teater«, »Skattekortet« og »Børneteateret ta'r imod«. De to sidste projekter er dog nu afblæst.

Allerede kort efter årsskiftet går det løs med det første projekt, når syv teatre viser, hvad de har fået ud af en rejse i H.C. Andersens og Søren Kierkegaards spændende univers.

Hver af de syv teatre har skabt en forestilling med arvegods fra en af de to nationaldigtere - eller dem begge. Forestillingerne kan ses fra

februar til maj i Københavnsområdet og derefter vil flere af dem turnere over hele Danmark.

DE SYV FORESTILLINGER

De to involverede herrer, Hans Christian og Søren, var samtidige i forrige århundrede: provinsielle København, men var ikke på nogen god talefod, bl.a. fordi sidstnævnte kritiserede H.C. Andersens litterære bedrifter voldsomt. Men romantikeren og eksistential-

SMÅ SCENER • SMÅ SCENER • SMÅ SCENER • SMÅ SCENER • SMÅ SCENER •

Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Man.-ons. kl. 10, lør.-søn. kl. 14
Yderligere oplysninger: Pris løssalg kr. 40/grupper min. 10 kr. 30. Billetbestilling nødvendig.

Borchsvej 3, 4300 Holbæk
Tlf. 53 43 85 95

Nederste skuffe til venstre
TEATRET FAIR PLAY
Aldersgruppe: 3-6. klasse
Spilletidspunkt: 22.-24. feb. 96, kl. 11
Yderligere oplysninger: Premiere ons. 21. feb. 96 kl. 19.30, pris kr. 40.

Gl. Stationsvej 12,
4591 Føllenslev, tlf. 53 46 81 88

Staffeliet
PARAPLYTEATRET
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Lør. 6. jan. kl. 15.

Flygtige sind
PICKETTS DANCE CO.
Aldersgruppe: Unge fra ca. 14 år
Spilletidspunkt: Tirs. 20. feb. kl. 20

HOLBÆK EGNSTEATER
Vimmelskøft 27, 4300 Holbæk
Tlf. 59 44 45 10

Juleeventyret
HOLBÆK EGNSTEATER
Aldersgruppe: 6-99 år, familieforestilling
Spilletidspunkt: 11. og 12. nov. kl. 16, 17. nov. kl. 17, 18. nov. kl. 16, 19. nov. kl. 13 og 16
Yderligere oplysninger: Premiere 11. nov. kl. 16. Pris voksne kr. 100, børn og unge under 26 kr. 60.

TEATER MUNGO PARK
Fritz Hansensvej 23, 3450 Allerød
Tlf. 48 14 13 39

Flugten
TEATER MUNGO PARK
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 18. nov.-16. dec.
Man.-lør. kl. 20
Yderligere oplysninger: Pris kr. 100. Alle Arte-rabatter.

Den store hanvej
TEATER MUNGO PARK
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 10. feb.-16. marts.
Man.-fre. kl. 20
Yderligere oplysninger: Pris kr. 130. Alle Arte-rabatter.

FYN

sten var fælles om at være ugifte, barnløse, religiøse og filosofiske.

Hvad de syv teatre har fået ud af dette spændingsfelt, er følgende:

- ★ Anemoneteatret: »Den flyvende kuffert«. Dramatisering af H.C. Andersens eventyr. Premiere 1. februar 96. Spiller stationært i teatret, Suhmsgade 4, København K (tlf. 33 32 19 49) frem til 24. marts. Aldersgruppe: 4-12 år og voksne.
- ★ Bådteatret: »At stå på Valby Bakke«. Om H.C. Andersens ulykkelige drøm om at skrive for teatret, som han elskede højt, men som ikke ville vide af hans stykker. Premiere 18. februar 96. Spiller stationært på Bådteatret, Nyhavn 14, København K (tlf. 33 12 14 60) frem til 1. marts og igen

Skibhus 17:48, Nørrevænget 17
5000 Odense C, tlf. 66 14 40 21

Jeg vil hjem
TEATERGRUPPEN GADESJAKKET
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: 30. jan.-2. feb. kl. 9.30 samt 1. feb. kl. 14. 6-8. marts kl. 9.30, 7. marts kl. 14 og 9. marts kl. 15. 13.-15. marts kl. 9.30, 14. marts kl. 14. 16. marts kl. 15.
Yderligere oplysninger: Billetbestilling nødvendig. Billetpris kr. 40.

Vestergade 95B, 5000 Odense C
Tlf. 66 17 86 61

En original eller 2 kopier
MIMETEATRET
Aldersgruppe: Familieforestilling fra 13 år og op
Spilletidspunkt: 6.-23. feb. Tirs.-fre. kl. 20
Yderligere oplysninger: Premiere tirs. 6. feb. kl. 20. Pris kr. 70, ungdoms-rabat kr. 35.

Members only
MIMETEATRET
Aldersgruppe: Familieforestilling fra 15 år og op
Spilletidspunkt: 21. marts-12. april. Tirs.-fre. kl. 20
Yderligere oplysninger: Pris kr. 70, ungdoms-rabat kr. 35.

Vestergade 68, 5000 Odense C
Tlf. 66 11 31 06 kl. 9-14

Jack og bønnebogen
BØRNETEATRET SKÆGSPIRE
Aldersgruppe: 6-10 år
Spilletidspunkt: 7. nov.-16. dec. Ons., tors., fre. kl. 9.30 og 11, lør. kl. 11, tirs. kl. 11 og 13.30
Yderligere oplysninger: Medv.: Rasmus Bjerg, Liselotte Krogager, Ole Olsen. Instruktion: Kurt Dreyer. Scenografi: Jane Sommer. Pris kr. 40.

Frø - det kan du selv være
CORONA DANSETEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 16.-27. jan. Ons., tors., fre. kl. 9.30 og 11, lør. kl. 11, tirs. kl. 11 og 13.30.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 40.

En lykkelig slutning
BØRNETEATRET SKÆGSPIRE
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilletidspunkt: 28. februar-30. marts og 10.-27. april. Tirs., ons., tors. og fre. kl. 9.30 og 11, lør. kl. 11.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 40.

ÅRHUS OG OMEGN

Oddervej 80, 8270 Højbjerg
Tlf. 86 27 49 44

Smilet ved stogens fod
DEN BLÅ HEST
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 22.-28. februar, tirs., ons., tors., fre., lør. kl. 19.30, søn. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 65,-, unge u. 25 år, pensionister og grupper på 10 kr. 45,-.

Musikhuset Aarhus
Thomas Jensens Allé, 8000 Århus C
Tlf. 89 31 82 10

Tistu - drengen med de grønne fingre
BØRNETEATRET FILUREN
Aldersgruppe: 5-12 år
Spilletidspunkt: 10. feb.-28. marts, hverd. kl. 15.30 og 17.30, lør. kl. 11.30 og 13.30.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 45.

GELLERUPSCENEN
Gudrunsvvej 78, 8220 Brabrand
Billetlff. 86 25 03 66

Dyrene i Hakkebakkeskoven
GELLERUPSCENEN
Aldersgruppe: 3-100 år
Spilletidspunkt: 20. okt.-17. dec., tors.-fre. kl. 19, lør.-søn. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Entré kr. 80, unge u. 25 år kr. 40.

Spanske studenter
GELLERUPSCENEN
Spilletidspunkt: 18.-21. jan., tors.-fre. kl. 20, lør.-søn. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Gæstespil Det Jyske Musikkonservatorium. Billetpris kr. 50.

Cirkus Gellati
GELLERUPSCENEN
Aldersgruppe: 3-12 år
Spilletidspunkt: 29. feb.-9. marts, 29/2 og 1/3 kl. 10 og 12, 2/3, 8/3 og 9/3 kl. 14 og 16.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 40.

De efterladte
GELLERUPSCENEN
Aldersgruppe: Unge
Spilletidspunkt: 27. marts-26. april, ons.-fre. kl. 19.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 70, unge u. 25 år kr. 40.

Auktionscenen, Mejlgade 45,
8000 Århus C, tlf. 86 13 53 11

Og de levede lykkeligt
EGNSTEATRET GRUPPE 38
Aldersgruppe: 8 år og opefter
Spilletidspunkt: fre. 9. feb. kl. 9.30 og 11 on. 14 feb. kl. 9.30 og 11 to. 15. feb. kl. 9.30 og 11 fre. 16. feb. kl. 9.30 og 11 lø. 17. feb. kl. 14 on. 21. feb. kl. 9.30 og 11 to. 22. feb. kl. 9.00 og 19 fre. 23. feb. kl. 9.30 og 11 on. 28. feb. kl. 9.30 og 11 to. 29. feb. kl. 9.30 og 11 fre. 1. marts kl. 9.30 og 11 lø. 2. marts kl. 14 on. 6. marts kl. 9.30 og 11 to. 7. marts kl. 9.00 og 19.00 fre. 8. marts kl. 9.30 og 11.00
Yderligere oplysninger: Kr. 40 for både børn og voksne. Rabatpris ved køb af mere end 9 billetter: 35 kr.

Willemoesgade 2, 8200 Århus N
Tlf. 86 10 47 77

Julemandens tryllestav
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-9 år (familieforestilling)
Spilletidspunkt: 24. nov.-21. dec., man.-fre. kl. 9.30, 10.45 og 15.00, lør. og søn. kl. 10, 13 og 15.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 35.

Askepot
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2½-7 år med voksne
Spilletidspunkt: 12.-31. jan. 96, ons. kl. 10, tors.-søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 35.

Guldlok og Lillebjørn på eventyr
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-5 år med voksne
Spilletidspunkt: 1.-29. feb., ons. kl. 10, tors.-søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 35.

Mester Jakel og tryllefløjten
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-8 år med voksne
Spilletidspunkt: 1.-31. marts, ons. kl. 10, tors.-søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 35.

Sintrupvej 11A, 8220 Brabrand
Tlf. 86 24 05 72

Rejsen tilbage
TEATER REFLEKSION
Aldersgruppe: Fra 8 år og voksne
Spilletidspunkt: Fre. 9. feb. kl. 19.30, lør. 10. og søn. 11. feb. kl. 15
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 65, unge u. 25 år kr. 25.

Rosenkrantzgade 21, 8000 Århus C
Tlf. 86 13 88 66, tir.-fre. 16-20 og lør. 13-16

De 'mænds
TEATRET SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 5.-8. dec. kl. 20, 9. dec. kl. 16.

Vildt afsted over himmel og jord
TEATRET SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 1. feb.-9. marts 96, tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 16.

Ærlige løgne
JUDITH ROTHENBORG - Cabaret
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 19.-22. marts kl. 20, 23. marts kl. 16.

Opgang i Søndergade II
ANNI BJØRN/JANNE KOFOED
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 12.-15. marts kl. 20, 16. marts kl. 16.

En sommernat på Bulbjerg
THEATER 2 PRODUCTIONS
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 26.-29. marts kl. 20., 30. marts kl. 16.

JYLLAND

JAKO • BOLE TEATRET
Danmarksgade 19, 9000 Aalborg
Tlf. 98 12 78 33

Jul på hjul
JAKO • BOLE TEATRET
Aldersgruppe: 5-10 år
Spilletidspunkt: 25. nov.-21. dec., hverd. kl. 9.30, 11 eller 14, lør. kl. 16, søn. kl. 14 og 16.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 40.

Bytte, bytte købmand
JYTTE ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: 1½-4 år
Spilletidspunkt: 22.-28. jan. 96, hverd. kl. 9.30 og 11, lør. kl. 14, søn. kl. 13.30 og 15.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 40.

Så sig da noget
JAKO • BOLE TEATRET
Aldersgruppe: 10-14 år
Spilletidspunkt: 18. marts-12. april,

hverd. kl. 9 og 11, lør. kl. 14.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 40.

Jomfru Ane Gade 14, 9000 Aalborg
Tlf. 98 13 60 44

De efterladte
MARIPOSA TEATRET
Aldersgruppe: Fra 14 år og opefter
Spilletidspunkt: 6.-8. dec. kl. 11 og 20.
Yderligere oplysninger: Priser: alm. kr. 90, rabat kr. 70, unge kr. 50.

Sara og Snehvide
VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 8.-12. dec. kl. 9.30 og 11.

Mandelbrødet
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Fra 14 år og opefter
Spilletidspunkt: 22. feb.-23. marts, tir.-fre. kl. 20, lør. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr. 90, rabat kr. 70, unge kr. 50.

TEATRET MØLLEN
Møllepladsen 4, 6100 Haderslev
Tlf. 74 52 66 79

Mirad
GRUPPE 38
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 14. dec. kl. 20.

Exile
CANTABILE 2
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 17. og 18. jan. kl. 20

La Strada
TEATRET MØLLEN
Aldersgruppe: 6 år og opefter
Spilletidspunkt: 21. marts kl. 20.

Paradistræet
KASKADETEATRET
Aldersgruppe: 2-4 år
Spilletidspunkt: 30. marts kl. 11.

Dronningensgade 12,
9800 Hjørring, tlf. 98 92 47 11

Købmand og Kræmmere
VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Premiere 8. marts 96, spiller frem til 30. marts 96.

Feel it
(Swingende Sam Cook Show)
ODENSE MUSIKTEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 10. jan. 96 kl. 20.

Nattens drømme
BJØRNETEATRET
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Fra. 3. januar 96 og måneden ud.

En aften med Frits Helmuth
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 17. januar 96.

Smedehallen, Kastanie Alle 14, Vanløse (tlf. 38 79 28 22) frem til 16. marts. Aldersgruppe: 8 år og opad.

★ Vandrefalken: »Andersens Kierkegaard«. Begge ligger begravet på Assistens kirkegård i København, men stiger nu op af graven og fortsætter deres indbyrdes drillerier. Premiere 2. april 96. Spiller bl.a. 10 gratis forestillinger ved Assistens kirkegård 5.-21. maj. Oplysninger: Tlf. 74 58 25 28/55 54 66 87. Aldersgruppe: Alle.

★ Teater Vestvolden: »Et eventyrligt møde«. Kierkegaard kommer på besøg hos H.C. Andersen i dennes lejlighed i Nyhavn, hvor han modvilligt bliver draget ind i digterens eventyrlige verden. Premiere 3. februar 96 hos Vestvolden. Spiller stationært hos Teater Zeppelin, Valdemarsgade 15, Københan

V (Tlf. Vestvolden 36 77 23 00) frem til 25. februar.

Fra 12. februar til 12. april afvikles forestillingerne i en kavalkade, hvor spilles på skift på de små københavnske scener som led i Kulturby '96-aktiviteterne.

Kulturby '96 og Teaterrådet har ydet økonomisk støtte. Kulturby 96 har givet tre millioner kroner til projektet *Byens Teater*, mens Teaterrådet har støttet projektet *Hans Christian og Søren* med 1,6 millioner kroner.

Børneteaterby '96-projekterne omtales også i næste nummer af Børneteateravisen.

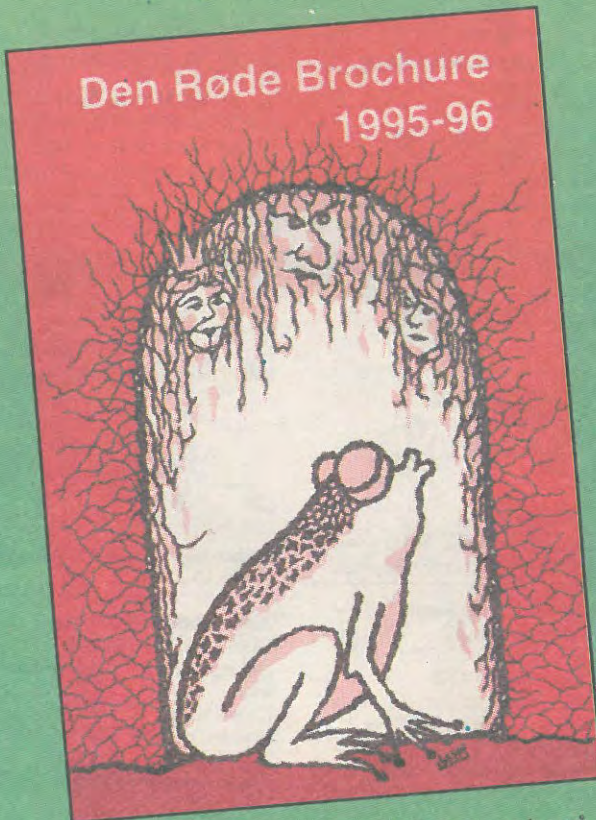
GODE TILBUD

Børneteater i blad- og bogform, på video og på plakaten. Gode tilbud som (jule)gaver, udsmykning - eller for at være godt orienteret

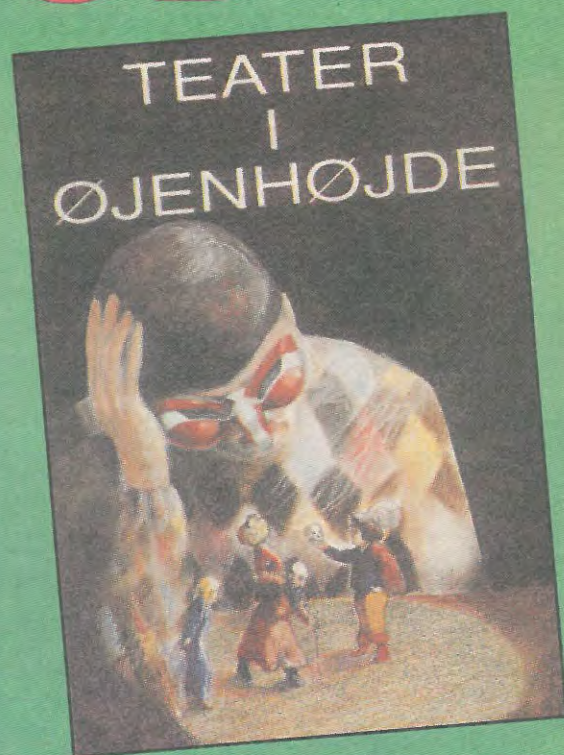

Intet spil for galleriet - et strejftog gennem dansk børneteater i 25 år. Af Carsten Jensen. Det nye danske børneteaters historie, tilsat anekdoter og med nyttige registre. 200 sider, rigt illustreret. **Kun 128 kroner.**

»Ualmindelig veloplagt« (Politiken)
»Imponerende og omfattende« (Det Fri Aktuelt)
»Flot og spændende« (Rampelyset)
Velskrevet, veloplagt og morsom - en guldgrube« (Lektorudtalelsen)

Den Røde Brochure 1995-96. Det store katalog på 232 sider over sæsonens udbud af børne- og ungdomsteaterforestillinger. Udkom i april 95 og udsendes gratis til institutioner, skoler m.m., men det er muligt at købe yderligere eksemplarer. **Kun 10 kroner** (plus 15 kr. i forsendelse). OBS: Det nye katalog kommer i april 1996!

Teater i øjenhøjde. Video om dansk børneteater, produceret af Klaus Kjeldsen i samarbejde med Dansk ASSITEJ. Videoen fortæller i ord og billeder om det danske børneteater, der nyder så stor anerkendelse i Danmark og udlandet. Fås også i en spansk og engelsk-sproget udgave. **150 kroner + 15 kr. i forsendelse.**

BØRNETEATERAVISEN

**NR. 95
DEC.
1995**

FLOTTE PRISER TIL BØRNETEATRET • KUNSTEN AT SPILLE FOR BLEBØRN • TI ANMELDELSER AF NYE FORESTILLINGER • RAPPORT FRA DEN 8. TEATERFESTIVAL I ODENSE • BJØRNETEATRET I KOSTROMA • DEBAT OM VANDREFALKEN • BLAD OM OG LÆS VIDERE

Abonnement på Børneteateravisen i 1996. Det er muligt at få et privat abonnement på Børneteateravisen, sendt direkte til hjemadressen. Avisen udkommer fire gange om året, og i prisen indgår ligeledes det store udbudskatalog, Den Røde Brochure 1996-97. **Kun 98 kroner inkl. forsendelse.**

Plakatsæt. Danske børneteatre sætter en ære i at fremme smukke plakater til de enkelte forestillinger. Plakaterne er oplagte til udsmykning såvel i skoler og institutioner som i børneværelser. Plakatsættene tilbydes i tre forskellige aldersgrupper og sendes i solidt papir. **10 flotte plakater for 120 kroner.** inkl. forsendelse.

**UDKOMMER
APRIL '96**

Den Røde Brochure 1996-97. Det store katalog over de børne- og ungdomsteatre, der tilbyder børne- og ungdomsforestillinger i sæson 1996-97, udkommer i april før den store teaterfestival. Sendes gratis til institutioner, skoler, enkeltpersoner m.m., samt alle de enkeltpersoner, der abonnerer på Børneteateravisen. Men vil man have ekstra eksemplarer, kan disse bestilles allerede nu. **Kun 10 kroner** (plus 15 kroner i forsendelse).

JEG BESTILLER HERMED:

- ___ ex. af BTS-jubilæumsbog á kr. 128,-
___ ex. af Dansk ASSITEJ-video á kr. 150,- + forsendelse kr. 15 ☐ dansk ☐ engelsk ☐ spansk
___ stk. plakatsæt á kr. 120 til A ☐ = småbørn, B ☐ = mellemgruppe, C ☐ = unge (sæt kryds)
___ Abonnement på Børneteateravisen 1996 á kr. 98,-
___ ex. Den Røde Brochure 1995-1996 á kr. 10,- plus forsendelse (i alt kr. 25,-)
___ ex. Den Røde Brochure 1996-1997 á kr. 10,- plus forsendelse (i alt kr. 25,-)
Sendes straks efter udgivelsen i april 1996

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer/by: _____

Telefon: _____

Som betaling vedlægges check kr.: _____

☐ Beløbet bedes opkrævet (opkrævningsgebyr kr. 15,-)

☐ Indbetalt på gironummer 518-4673

Teatercentrum i Danmark, Frederiksborggade 20, 3, 1360 København K